

AFHANDELING VAN INBESLAGGENOMEN GOEDEREN IN CURAÇAO

Inspectieonderzoek van de Raad voor de rechtshandhaving naar het beheer van risicovolle inbeslaggenomen goederen in Curaçao.

Juni 2014

Colofon

Uitgever: Raad voor de rechtshandhaving

Jaar: 2014

Maand: Juni

Plaats: Willemstad, Curaçao

Vindplaats Internet: www.raadrechtshandhaving.com

Inhoudsopgave

Colofon	2
Inhoudsopgave	3
Voorwoord	6
Lijst van afkortingen	5
Samenvatting, conclusies en aanbevelingen	7
Bevindingen beheer van drugs	8
Bevindingen beheer van geldswaarden	9
Bevindingen beheer voer- en vaartuigen	9
Bevindingen beheer van vuurwapens	10
Conclusies	11
Aanbevelingen	14
1. Inleiding	18
1.1. Aanleiding	18
1.2. Operationalisering	16
1.3. De onderzoeksvraag	17
1.4. Doelstelling	18
1.5. Onderzoeksaanpak en methode	21
1.5.1. Het onderzoeksteam	19
1.5.2. Reikwijdte onderzoek	19
1.5.3. Onderzoeksmethode	19
1.6. Leeswijzer	20
2. Algemeen deel	21
2.1. Het wettelijke kader en procedures	21
2.2. Inrichtingsplan KPC	22
3. Bevindingen beheer van verdovende middelen	24
3.1. De wetgeving en procedures	24
3.2. De bewaring	24
3.3. De registratie	25
3.4. Het toezicht	26
4. Bevindingen beheer van geld en geldswaarden	28
4.1. Wetgeving en procedures	28
4.2. De bewaring	29
4.3. De registratie	30
4.4. Het toezicht	31

5.	Bevindingen beheer van voer- en vaartuigen	32
5.1.	Wetgeving en procedures	32
5.2.	De bewaring	33
5.3.	De registratie	34
5.4.	Het toezicht	35
6.	Bevindingen beheer van vuurwapens	37
6.1.	De wetgeving en procedures.....	37
6.2.	De bewaring	38
6.3.	De registratie	38
6.4.	Het toezicht	39
7.	Analyse, conclusie en aanbevelingen	40
7.1.	De Wetgeving en procedures.....	40
7.2.	De bewaring	45
7.3.	De registratie	45
7.4.	Het toezicht	46
	BIJLAGE I: Toetsingskader.....	49
	BIJLAGE II: Vragenlijst.....	58
	BIJLAGE III: Lijst van geïnterviewde afdelingen.....	68

Lijst van afkortingen

BFO	Bureau Financieel Onderzoek
BNB	Bureau Narco Bestrijding
BVC	Bureau Verkeer Criminaliteit
KPC	Korps Politie Curaçao
MOT	Meldpunt Ongebruikelijke Transacties
OM	Openbaar Ministerie
OvJ	Officier van Justitie
RST	Recherche
SELIKOR	Samenwerkingsteam 'Servisio Limpiesa Korsou'
TFO	Team Forensisch Onderzoek
WvSv	Wetboek van Strafvordering voor Curaçao

Voorwoord

In zijn 'Jaarplan 2014' heeft de Raad voor de rechtshandhaving (hierna ook: de Raad) vastgelegd welke onderzoeken in 2014 worden uitgevoerd. Eén van deze onderzoeken betreft een onderzoek naar de afhandeling van inbeslaggenomen risicovolle goederen zoals (vals) geld, verdovende middelen, vuurwapens, munitie en voer- en vaartuigen in Curaçao. Dit rapport behelst het resultaat van het eerdergenoemde onderzoek van de Raad voor de rechtshandhaving. De inspectie vond tegelijkertijd plaats in Curaçao, Sint Maarten, Bonaire, Sint Eustatius en Saba. Net als bij alle eerdere onderzoeken het geval was, werkten de betrokken organisaties en personen op constructieve wijze mee aan het onderzoek. De Raad is de personen die zijn benaderd zeer erkentelijk voor hun medewerking. De Raad spreekt de hoop en de verwachting uit dat deze inspectie zal bijdragen aan een beter beheer van inbeslaggenomen goederen.

RAAD VOOR DE RECHTSHANDHAVING

Mr. G.H.E. Camelia, voorzitter

Mr. F.E. Richards en

Mr. T.P.L. Bot

Samenvatting, conclusies en aanbevelingen

Algemeen

Dit inspectierapport betreft de wijze waarop inbeslaggenomen risicovolle goederen zoals (vals) geld, verdovende middelen, vuurwapens en munitie in Curaçao worden beheerd. Dit houdt in dat deze goederen op geschikte locaties moeten worden opgeborgen, dat de registratie inzichtelijk moet zijn, dat het personeel de nodige kennis van procedures en wetgeving moet hebben, dat door de leidinggevenden de nodige controles worden uitgevoerd en dat procedures zijn vastgesteld om potentiële risico's te minimaliseren. Van belang is daarom om vast te stellen op welke wijze het Korps Politie Curaçao (verder KPC) en het Openbaar Ministerie (verder OM) omgaan met inbeslaggenomen goederen en in hoeverre de bestaande werkwijze voor verbetering vatbaar is.

Om inzicht te krijgen in de mate en de wijze waarop het beheer plaatsvond binnen het KPC heeft de Raad verschillende afdelingen binnen het KPC benaderd en geïnterviewd. De Raad heeft verder datasystemen, documenten en plaatsen die gebruikt werden om inbeslaggenomen risicovolle goederen te bewaren onderzocht. Daarvoor heeft de Raad alle betrekkelijke wet- en regelgeving over dit onderwerp bestudeerd.

De Raad heeft bij dit onderzoek gekozen om alleen de inbeslagname gedaan door het KPC in kaart te brengen gezien het korps verschillende afdelingen heeft die risicovolle goederen in beslag nemen en het feit dat het onderzoek wordt gedaan ten behoeve van de korpsbeheerder van het KPC.

De Raad heeft voor de uitvoering van dit onderzoek de volgende onderzoeksvraag geformuleerd:

Wat is de procedure met betrekking tot de afhandeling van inbeslaggenomen risicovolle goederen en in hoeverre is de veiligheid en transparantie tijdens de afhandeling van deze goederen geborgd?

Ter beantwoording van deze onderzoeksvraag zijn de volgende deelvragen geformuleerd:

- Wat zijn de van toepassing zijnde wet- en regelgeving en relevante documenten t.a.v. beslag en wordt de van toepassing zijnde wet- en regelgeving nageleefd?
- Bestaat er voldoende kennis bij het personeel omtrent de wettelijke procedures en het beleid ten aanzien van inbeslagname en is het voor de werkvloer helder wat concreet van hen wordt verwacht?

- Wordt er tijdens de afhandeling van inbeslaggenomen risicovolle goederen controle uitgevoerd door zowel de politieleidinggevenden (intern) als ook het OM?
- Op welke wijze vindt de bewaring van inbeslaggenomen risicovolle goederen plaats en is (zijn) de ruimte(s) die daarvoor word(t)(en) gebruikt geschikt?
- Op welke wijze vindt de registratie van inbeslaggenomen risicovolle goederen plaats?
- Op welke manier vindt vernietiging van inbeslaggenomen risicovolle goederen plaats?
- Welke risico's zijn er in het huidige systeem van de afhandeling van inbeslaggenomen risicovolle goederen?

Bevindingen beheer van drugs

Uit de bevindingen van de Raad is gebleken dat overname en bewaring van drugs door het Bureau Narco Bestrijding (verder BNB) conform interne niet formeel vastgestelde procedures geschiedde. Verder constateerde de Raad dat de inbeslaggenomen drugs door het BNB werd gefotografeerd en gewogen. Er werden monsters van de drugs genomen en naar het laboratorium opgestuurd.

De Raad constateerde dat de procedures in het Wetboek van Strafvordering voor Curaçao (verder WvSv.), met name de verpakking en deponering, niet in acht werden genomen. Ook constateerde de Raad dat er geen lijst van inbeslaggenomen goederen werd opgemaakt. In plaats daarvan werd een proces-verbaal van test en weging opgemaakt die bij het dossier werd gevoegd. Het BNB voldeed wel aan het wettelijke vereiste tot labelen van de verpakkingen. De procedures die bij het BNB werden gehanteerd bij overname c.q. inbeslagname van drugs waren door de leidinggevenden van het bureau zelf ontworpen.

Meestal deden geldkoeriers die op de luchthaven werden aangehouden ten overstaan van een hulpofficier van Justitie afstand van het bij hen aangetroffen geld. Een formulier van afstandsverklaring werd ingevuld die door de persoon werd ondertekend.

Bij de vernietiging van de drugs vond toezicht plaats door een OvJ en een personeelslid van de dienst inspectie volksgezondheidsdienst. De leiding van het KPC was hierbij niet betrokken. Het toezicht bestond in de vorm van het verrichten van controle op bepaalde verpakkingen met inhoud door deze te wegen, te testen of in te zien ten einde vast te stellen of het gewicht en soort substantie vermeld op de lijst of in de registratiesystemen overeenkwamen met de inhoud.

Bevindingen beheer van geldswaarden

Bij de afhandeling van inbeslaggenomen geld hanteerde het Bureau Financiële Onderzoeken (verder BFO) andere procedures dan de wettelijk vastgestelde. Inbeslaggenomen geld werd niet verpakt, verzegeld en gewaarmerkt en bij de Griffie gedeponneerd. Volgens respondenten van het BFO werden er concept richtlijnen opgesteld over de afhandeling van inbeslaggenomen geld. In de praktijk werd conform het concept opgesteld door het BFO gehandeld.

De registratie vond plaats door middel van het invullen bewijs van ontvangst en een valuta-formulier. Er werd in een geautomatiseerd systeem, het computerprogramma Excel, een aantal bijzonderheden geregistreerd. Er werd bijgehouden wanneer het geld in beslag was genomen, de hoeveelheid geld, wie het geld had afgestaan (een verdachte of een medewerker van bijvoorbeeld het Recherche Samenwerkingsteam (verder RST) of de Douane) en welke BFO medewerkers (2) het geld in ontvangst had genomen. Deze informatie werd maandelijks en jaarlijks aan de korpsleiding gerapporteerd. De registratie en rapportages werden niet op het netwerksysteem van het KPC gedaan.

Naast deze vormen van registratie vond een fotografische vastlegging plaats. Dit geschiedde vooral met geld dat op de luchthaven werd aangetroffen.

De procedures die bij het BFO werden gehanteerd waren niet formeel vastgesteld. Deze registratievormen waren intern opgemaakt op grond van opgedane ervaring van het personeel of direct leidinggevende zonder betrokkenheid van de leiding van het KPC. Er vond geen toezicht plaats door de leiding van het KPC en het OM.

Bevindingen beheer voer- en vaartuigen

Het Bureau Verkeers Criminaliteit (verder BVC), belast met onderzoeken van diefstal van auto's, werd tijdens het verbeteringstraject van het KPC opgeheven. Voer- en vaartuigen die in beslag waren genomen in het kader van strafrechtelijke onderzoeken door de afdelingen van het KPC, bijvoorbeeld in het kader van ontneming of overval, bleven onder het beheer van de politie en werden nimmer formeel overgedragen aan de bewaarder.

Het duurde soms jaren voordat inbeslaggenomen voer –en vaartuigen en auto-onderdelen werden vernietigd of in het openbaar werden verkocht.

Teruggave van inbeslaggenomen voertuigen vond plaats op last van de OvJ.

Bij inbeslagname werd de procedure tot afstandsverklaring doorlopen waarbij een hulpofficier van justitie betrokken was.

Er waren geen richtlijnen door het KPC uitgevaardigd die betrekking hadden op inbeslagname of bewaring van voer- en vaartuigen.

Een aantal respondenten gaf aan dat het initiatief tot vernietiging bij het KPC lag, maar dat vond de laatste tijd niet meer plaats, aangezien, behoudens BVC, de andere bureaus van het KPC nooit deze werkzaamheden hadden uitgevoerd. De voertuigen werden ten tijde van het BVC eerst rij-technisch in onvoldoende staat verklaard waarna tot vernietiging werd overgegaan.

Er waren verschillende knelpunten in het beheer van inbeslaggenomen voertuigen:

- Er was geen geschikte plaats om voor de bewaring van onroerende goederen en meer specifiek voor voer- en vaartuigen;
- De inbeslaggenomen voertuigen stonden buiten en waren onderhevig aan weeromstandigheden;
- Voertuigen werden geplunderd op de binnenplaats;
- De voertuigen daalden in waarde;
- De overheid kon aansprakelijk worden gesteld voor de waardevermindering;
- Er was geen taxateur die de waarde van de voertuigen kon bepalen;
- De situatie was niet overzichtelijk doordat alle inbeslaggenomen voertuigen zowel van diefstal en bewaring door elkaar op de binnenplaats waren geplaatst.

Niet alle politieambtenaren lieten inbeslaggenomen voertuigen bij het portiershuisje registreren. Daarnaast functioneerde het computersysteem niet optimaal

Er vond geen structureel toezicht plaats door de leidinggevenden van het KPC en het OM op de inbeslaggenomen voer- en vaartuigen die op de binnenplaats van het politieterrein van Rio-Canario waren geplaatst. Een dergelijk toezicht vond ook niet plaats door middel van het controleren van de registratie systemen die bij het BVC werden bijgehouden.

Bevindingen beheer van vuurwapens

De procedures vermeld in de wet over afhandeling van inbeslaggenomen goederen werden al jaren niet door het Team Forensische Onderzoeken (verder TFO) gehanteerd. Inbeslaggenomen vuurwapens en munitie werden niet bij de Griffie gedeponereerd.

Volgens respondenten van het TFO was het bureau bezig met het ontwerpen van verschillende richtlijnen die gehanteerd zouden worden. Deze nieuwe beleidsregels zouden betrekking hebben op de overname, bewaring, vernietiging en de berging van vuurwapens in een adequate ruimte. De procedures waren op grond van de praktijk door het personeel zelf geïntroduceerd. Deze intern gehanteerde procedures waren opgesteld in een concept document getiteld 'Protocol van aanname, behandeling, onderzoek en opslag van (vuur)wapens, ten behoeve van tactisch, technisch, biologisch onderzoek, alsmede de administratieve afhandeling'.

De procedure van vernietiging verliep als volgt. Voordat vernietiging plaatsvond werd toestemming gevraagd aan de OvJ. Uit interviews van de Raad is voorts gebleken dat voordat een vernietiging werd uitgevoerd door het TFO een inventaris van de aanwezige vuurwapens werd gehouden. De database werd hiertoe geraadpleegd om een keuze te maken welke vuurwapens vernietigd zouden worden. Niet alle vuurwapens werden vernietigd. Sommigen werden achtergehouden voor de wetenschap, tentoonstellingen en dergelijke activiteiten. Het duurde echter erg lang voordat het TFO tot vernietiging overging.

De inbeslaggenomen vuurwapens werden aan het TFO overgedragen. Registratie vond plaats door het invullen van een aanbiedingsbrief. Op de aanbiedingsbrief werden alle bijzonderheden met betrekking tot de inbeslagname van het vuurwapen en munitie genoteerd. In een computer Excel programma (database) werden ook de opgeborgen vuurwapens geregistreerd.

Een andere wijze van vastlegging was door middel van foto opname. De foto's hiervan werden in het computer bestand bij het TFO opgeslagen.

Er werd geen periodieke controles uitgevoerd door leidinggevenden van het KPC noch het OM.

Conclusies

De Raad constateerde dat de wetgeving, met name de procedures in het WvSv. en het Landsbesluit bewaring inbeslaggenomen voorwerpen met betrekking tot de deponering van het inbeslaggenomen voorwerpen bij de Griffie (bewaarder), door geen enkele afdeling binnen het KPC werden opgevolgd.

De Raad concludeert dat het BNB voor wat betreft drugs, het TFO voor wat betreft vuurwapens en het BFO voor wat betreft geld voldeden aan de wettelijk gestelde eis dat inbeslaggenomen voorwerpen zoveel mogelijk gesloten moeten worden in een omslag waarop mededeling wordt gedaan van de dag van inbeslagneming, van de degene bij wie het is inbeslaggenomen, met een korte opgave van de inhoud, en ondertekend. De Raad constateerde dat het wettelijk vereiste van verzegeling als een kennelijk oude praktijk werd ervaren en niet uitgevoerd werd.

De Raad concludeert dat de gehanteerde procedure bij vernietiging van drugs door BNB wetsconform geschiedde.

Ten aanzien van de inbeslagname van voer – en vaartuigen constateerde de Raad echter dat niet voldaan werd aan de wettelijk gestelde eis om daaraan een strook te hechten. Uit aanschouwing bij het politieterrein te Rio-Canario constateerde de Raad dat de aldaar geparkeerde inbeslaggenomen voer – en vaartuigen niet van een label met registratie gegevens waren voorzien. De Raad acht dit in strijd met het WvSv en het Landsbesluit. Hierdoor ontstaat het risico dat relevante gegevens over de inbeslagname niet kunnen worden achterhaald.

De Raad constateerde dat het proces tot vernietiging en verbeurdverklaring van voer- en vaartuigen niet meer plaatsvond. De Raad is van oordeel dat dit proces weer moet worden opgestart.

Verder constateerde de Raad dat aan het vereiste van artikel 3 van het Landsbesluit, waarin is geregeld dat een bewijs van ontvangst moet worden uitgereikt aan degene bij wie het voorwerp in beslag was genomen werd voldaan.

Op basis van de interviews en aanschouwingen concludeerde de Raad met betrekking tot vuurwapens en voer – en vaartuigen dat niet werd voldaan aan het gestelde in artikel 7 van het Landsbesluit dat de officier van justitie zo spoedig mogelijk een beslissing neemt inzake de teruggave van een inbeslaggenomen voorwerpen, op grond van artikel 144, de machtiging, bedoeld in artikel 142, tweede lid, en de vordering, bedoeld in artikel 142, derde lid, van het WvSv (machtiging vervreemding, vernietiging, prijsgeven of een ander doel). De Raad constateerde namelijk dat voer- en vaartuigen erg lang op het politieterrein achterbleven. Er geen beslissing genomen zoals in artikel 7 van het Landsbesluit voorgeschreven.

Er werd niet voldaan aan de in artikel 13, eerste lid, van het Landsbesluit bewaring inbeslaggenomen voorwerpen waarin wordt gesteld dat de opsporingsambtenaar zich

onverwijld in verbinding moet stellen met het Openbaar Ministerie met het verzoek tot het verlenen van een machtiging tot vernietiging vervreemding, prijsgave of bestemming tot een ander doel dan het onderzoek. De Raad constateerde echter dat dit proces bemoeilijkt werd. Artikel 14, eerste lid, van het Landsbesluit stelt dat alvorens aan een verkregen machtiging tot het vervreemden, vernietigen, prijsgeven of bestemmen tot een ander doel dan het onderzoek uitvoering wordt gegeven, de prijs die het betrokken voorwerp bij verkoop redelijkerwijs zou moeten opbrengen moet worden geschat. De Raad constateerde dat volgens respondenten de schatting door een taxateur moest worden gedaan. Volgens respondenten was het KPC wegens financiële tekortkoming hiertoe niet in staat.

De voer- en vaartuigen die op het politieterrein stonden waren in waarde gedaald en er vond plundering plaats. Hierdoor werd niet voldaan aan het gestelde in artikel 8 van het landsbesluit bewaring van inbeslaggenomen voorwerpen waarin wordt gesteld dat de bewaarder of de ambtenaar die het voorwerp onder zich heeft, de nodige maatregelen moet nemen tegen beschadiging, waardevermindering en ontvreemding van het voorwerp.

Het TFO stuurde vooraf een proces-verbaal waarin de vuurwapens die vernietigd zouden worden, werden vermeld. Na verkregen toestemming van het OM werd overgegaan tot vernietiging. De Raad constateerde echter dat de vuurwapens die voor bestemming tot een ander doel achtergehouden werden niet in het proces-verbaal werden vermeld. De Raad concludeert hieruit dat niet werd voldaan aan het machtigingsvereiste.

Naast de bestaande wetgeving constateerde de Raad dat voor de inbeslagneming op grond van artikel 119 WvSv. en voor de afhandeling van het beslag op grond van artikelen 141 e.v. WvSv. een concept 'Aanwijzing Beslag' was gemaakt. De Raad concludeert dat het concept niet volledig is en aangevuld moet worden.

De Raad is van oordeel dat de beschreven, niet geformaliseerde, procedures door het personeel van het BFO voldoende waarborg boden tegen risico's.

De Raad concludeert dat het Protocol voldoende bepalingen bevat ten aanzien van de administratieve afhandeling en de aanneming van aangeleverde vuurwapens. De Raad is echter van oordeel dat ten aanzien van de opslag en bewaarcondities nadere invulling geboden is. Zo constateerde de Raad dat genoemd onderdeel geen bepalingen bevat ten aanzien van de sleutelbeheerder(s).

De Raad concludeert dat in het kader van het beheer van inbeslaggenomen goederen op een aantal uitzonderingen na niet wordt voldaan aan de wettelijke regelingen. De Raad

concludeert ook dat de kennis van het personeel over de interne procedures die gehanteerd worden, ondanks dat die niet formeel zijn bekrachtigd, voldoende is.

De Raad concludeert dat de bewaring van inbeslaggenomen geld optimaal was. De procedures die gehanteerd werden waren transparant en voorkwamen risico's.

Voor wat betreft de bewaring van voer- en vaartuigen concludeert de Raad dat het systeem deficiënt was. Er was geen structuur in de manier waarop inbeslaggenomen voer – en vaartuigen op het politieterrein werden geplaatst. Er was geen speciale afgebakende en overdekte plek aangewezen voor de plaatsing van voer – en vaartuigen. Voer- en vaartuigen werden over het hele terrein geplaatst en waren blootgesteld aan weersomstandigheden.

De Raad concludeert dat de registratie van inbeslaggenomen drugs (BNB), geld (BFO) en vuurwapens (TFO) optimaal werd uitgevoerd. De Raad constateerde dat een aantal van de betrokken afdelingen afzonderlijke registratie bijhielden van verschillende processen die uitgevoerd werden. De Raad concludeert echter dat er risico's waren doordat de registratie niet op het netwerksysteem en conform richtlijnen van de leiding van het KPC plaatsvond. Er bestond geen back-up systeem.

De Raad concludeert dat de registratie van voer - en vaartuigen bij het KPC niet optimaal plaatsvond en niet transparant was.

De Raad constateerde dat er geen sprake was van degelijk toezicht noch door het OM noch door de leiding van het KPC op het beheer van inbeslaggenomen risicovolle goederen. Van een structurele vorm van toezicht door het OM op de registratie en opslag van inbeslaggenomen voer – en vaartuigen, geld en vuurwapens is de Raad ook niet gebleken.

Aanbevelingen

Algemeen

1. Draag zorg voor de formalisering en bekendmaking van de 'Aanwijzing Beslag' met aanvullingen ten aanzien van het beheer van risicovolle goederen;
2. Draag zorg voor afzonderlijke bekrachtiging van de procedures beschreven door het BFO of opname van deze in de 'Aanwijzing Beslag';
3. Draag zorg voor een geschikte plaats ten behoeve van de Griffie voor de berging van risicovolle inbeslaggenomen voorwerpen;
4. Draag zorg voor een beveiligde en overdekte ruimte om voer – en vaartuigen;

5. Draag zorg voor een adequate, beveiligde ruimte voor de berging van vuurwapens en munitie;
6. Draag zorg om voldoende middelen ter beschikking te stellen voor het vergoeden van een taxateur.

Ten aanzien van het OM

1. Draag zorg voor een spoedige beslissing over de teruggave, de vervreemding, de vernietiging, de prijsgeve of aanwenden tot een ander doel van risicovolle inbeslaggenomen voorwerpen;
2. Draag zorg voor een degelijk toezicht door aanschouwing van opgeslagen risicovolle inbeslaggenomen voorwerpen.

Ten aanzien van het KPC

1. Draag zorg voor een degelijke registratie door middel van een label met registratie gegevens van inbeslaggenomen voer – en vaartuigen;
2. Draag zorg dat de opsporingsambtenaren zich onverwijd in verbinding stellen met het openbaar ministerie met het verzoek tot het verlenen van een machtiging tot vernietiging vervreemding, prijsgeve of bestemming tot een ander doel dan het onderzoek;
3. Draag zorg dat de schatting namens de bewaarder of, na overleg met de bewaarder, door de opsporingsambtenaar, voor de bedragen onder tweeduizend gulden, geschied;
4. Draag zorg voor een degelijke uitvoering van de registratie van voer- en vaartuigen bij de ingangspoort van het politieterrein te Winston Churchillweg;
5. Draag zorg dat het initiatief van het BVC ten aanzien van de registratie van voer – en vaartuigen door middel van fotografische vastlegging wordt voortgezet;
6. Draag zorg voor een degelijk toezicht van risicovolle inbeslaggenomen goederen door middel aanschouwing en raadplegen van registratiesystemen;
7. Draag zorg voor concrete afspraken (protocollen) met externe partners in het kader van vernietiging van inbeslaggenomen voorwerpen;
8. Draag zorg voor een degelijke vermelding vuurwapens die achtergehouden worden door het TFO voor bestemming tot een ander doel in het proces-verbaal;
9. Draag zorg dat registratie in het computersysteem in het portiershuisje van het politieterrein te Rio-Canario mogelijk is.

1. Inleiding

1.1. Aanleiding

Het onderwerp van deze inspectie is het beheer van risicovolle inbeslaggenomen goederen in Curaçao. In het jaarplan 2014 van de Raad voor de rechtshandhaving (verder: de Raad) is bepaald dat in 2014 een onderzoek zal worden gedaan naar de wijze waarop uitvoering wordt gegeven aan het proces ter afhandeling van de inbeslaggenomen risicovolle goederen zoals (vals) geld, verdovende middelen, vuurwapens en munitie en voer- en vaartuigen.

De politie neemt regelmatig goederen in beslag, zoals (vals) geld, drugs, vuurwapens en voertuigen. Deze goederen kunnen worden aangemerkt als risicovolle goederen vanwege de grote belangen die zij vertegenwoordigen. Dit brengt met zich mee dat hoge mate van alertheid en zorgvuldigheid vereist is nadat deze goederen in beslag zijn genomen en onder het beheer van justitie zijn teneinde deze buiten het verkeer en de beschikking van derden te houden. Het maatschappelijke gevaar van wapens en drugs, de belangstelling voor het bezit en het economisch belang van deze goederen rechtvaardigen dat in het kader van de inbeslagname zoals eerder vermeld hoge mate van alertheid en zorgvuldigheid in acht worden genomen. De afhandeling en de daarbij te volgen procedures moeten dusdanig ingericht zijn dat niet meer met behulp van deze inbeslaggenomen voorwerpen schade kan worden toegebracht aan de maatschappij.

Verder is het van belang dat inbeslaggenomen goederen op de juiste wijze worden bewaard en in voorkomend geval vernietigd, als daartoe door de rechter of door het OM wordt besloten¹. Onzorgvuldige procedures voor de afhandeling van dergelijke, waardevolle zaken vormen tevens een integriteitsrisico. Twijfel aan de zorgvuldigheid van de afhandeling van inbeslaggenomen risicovolle goederen doet afbreuk aan het aanzien en integriteit van de politie en het OM in zijn algemeen, zelfs als later blijkt dat die twijfel ongegrond was. Ook kan hierdoor de zorgvuldigheid van het strafproces ter discussie komen te staan. Mede gezien het vorenstaande is het van belang dat duidelijk is wat er van de organisaties en betrokken functionarissen wordt verwacht.

1.2. Operationalisering

Inbeslaggenomen risicovolle goederen dienen op de juiste wijze te worden beheerd. Dit houdt in dat deze goederen op geschikte locaties moeten worden opgeborgen, dat de

¹ Artikel 142 lid 2 WvSv.

registratie inzichtelijk moet zijn, dat het personeel de nodige kennis van procedures en wetgeving moet hebben, dat door de leidinggevenden de nodige controles worden uitgevoerd en dat procedures zijn vastgesteld om potentiële risico's te minimaliseren. Van belang is daarom om vast te stellen op welke wijze het KPC en het OM omgaan met inbeslaggenomen goederen en in hoeverre de bestaande werkwijze voor verbetering vatbaar is.

1.3. De onderzoeksvraag

De Raad heeft voor de uitvoering van dit onderzoek de volgende onderzoeksvraag geformuleerd:

Wat is de procedure met betrekking tot de afhandeling van inbeslaggenomen risicovolle goederen en in hoeverre is de veiligheid en transparantie tijdens de afhandeling van deze goederen geborgd?

Ter beantwoording van deze onderzoeksvraag zijn de volgende deelvragen geformuleerd:

- Wat zijn de van toepassing zijnde wet- en regelgeving en relevante documenten t.a.v. beslag en wordt de van toepassing zijnde wet- en regelgeving nageleefd?
- Bestaat er voldoende kennis bij het personeel omtrent de wettelijke procedures en het beleid ten aanzien van inbeslagneming en is het voor de werkvloer helder wat concreet van hen wordt verwacht?
- Wordt er tijdens de afhandeling van inbeslaggenomen risicovolle goederen controle uitgevoerd door zowel de politieleidinggevenden (intern) als ook het OM (extern)?
- Op welke wijze vindt de bewaring van inbeslaggenomen risicovolle goederen plaats en is (zijn) de ruimte(s) die daarvoor word(t)(en) gebruikt geschikt?
- Op welke wijze vindt de registratie van inbeslaggenomen risicovolle goederen plaats?
- Op welke manier vindt vernietiging van inbeslaggenomen risicovolle goederen plaats?

- Welke risico's zijn er in het huidige systeem van de afhandeling van inbeslaggenomen risicovolle goederen?

1.4. Doelstelling

Met deze inspectie wordt beoogd om de organisatie van het beheer van inbeslaggenomen goederen inzichtelijk te maken en vast te stellen in hoeverre de veiligheid en transparantie bij het proces voldoende geborgd is. Ook geeft het onderzoek inzicht in de aspecten die de beheersing van de risico's kunnen belemmeren c.q. bemoeilijken. Door middel van dit onderzoek brengt de Raad mogelijke knelpunten in kaart, maar ook succesfactoren en leerpunten. De bevindingen kunnen de verantwoordelijken in de gelegenheid stellen om voor kwaliteitsverbetering zorg te dragen. De waarde van dit onderzoek ligt voornamelijk in het feit dat het veld en de minister inzicht krijgen in de stand van deze zaken met betrekking tot de feitelijke situatie inzake het beheer van inbeslaggenomen goederen alsmede dat er aanbevelingen worden gedaan ter verbetering van het proces. Door middel van dit onderzoek wordt immers een bijdrage geleverd aan de kwaliteit van het beheer van inbeslaggenomen risicovolle goederen. De Raad beoogt hiermee bij te dragen aan de verdere professionalisering van de afhandeling van inbeslaggenomen risicovolle goederen.

De aspecten die betrekking hebben op het beheer van risicovolle inbeslaggenomen goederen en die in dit onderzoek deel uitmaken van het toetsingskader zijn de volgende:

- a. Bewaring van risicovolle inbeslaggenomen goederen op een geschikte locatie;
- b. Inzichtelijke registratie;
- c. Kennis van het personeel van procedures en wetgeving;
- d. Controle door de leidinggevenden en het OM.

De Raad had deze aspecten als toetsingskader gehanteerd bij de beoordeling op welke wijze afhandeling van inbeslaggenomen risicovolle goederen in Curaçao geschiedde en in hoeverre de veiligheid en transparantie tijdens de afhandeling van deze goederen geborgd was. De Raad verrichtte hiernaar een inspectieonderzoek om de stand van zaken hieromtrent in kaart te brengen en waar nodig aanbevelingen te doen ter verbetering van het werkproces.

De uitkomsten van het onderzoek kunnen de betrokken autoriteiten handvatten bieden om, waar nodig, de kwaliteit van het proces te verbeteren met als doel een effectievere uitvoering van het beheer van inbeslaggenomen risicovolle goederen.

1.5. Onderzoeksaanpak en -methode

1.5.1. Het onderzoeksteam

Het onderzoek werd uitgevoerd door de inspecteurs van de Raad in de maanden mei 2014 tot en met juli 2014. De inspecteurs hadden elkaar wederzijds ondersteund door - onder andere - het uitwisselen van gegevens en expertise.

1.5.2. Reikwijdte onderzoek

Onder inbeslagneming verstaat het WvSV het onder zich nemen of gaan houden van voorwerpen of vorderingen ten behoeve van de strafvordering.² Onder voorwerpen verstaat het WvSV alle zaken en vermogensrechten.³ Het onderzoek richt zich op de periode vanaf het moment dat een voorwerp wordt aangetroffen tot teruggave van het voorwerp, dan wel het OM of de rechter een beslissing neemt dan wel het voorwerp na machtiging van het OM daadwerkelijk is vernietigd. Gekeken werd naar het wettelijk kader, de kennis, handelingen, opslag, registratie en het toezicht van betrokkenen ten aanzien van het beslag. Hoewel meerdere instanties bevoegd zijn om voorwerpen in beslag te nemen, richt het onderzoek van de Raad zich op de door de politie inbeslaggenomen voorwerpen. Dit onderzoek is beperkt tot inbeslagname door het KPC vanwege de verschillende afdelingen waaruit het korps bestaat en het feit dat beslagleggingen gedaan door het KPC onder de verantwoordelijkheid van de korpsbeheerder valt.

De Raad merkt op dat onder de afhandeling van inbeslaggenomen risicovolle goederen ook de afhandeling valt van goederen die niet in beslag, maar in bewaring zijn genomen in het kader van orde handhaving. De Raad is van mening dat het voor de zorgvuldigheid van afhandeling en met name de integriteit niet mag uitmaken of goederen in beslag of in bewaring zijn genomen. Hierdoor zullen ook in bewaring genomen goederen worden meegenomen in dit onderzoek.

1.5.3. Onderzoeksmethode

Het onderzoeksteam heeft allereerst de toepasselijke wet- en regelgeving en overige relevante documenten bestudeerd. Door middel van een schriftelijke vragenlijst zijn de actoren bevraagd ten aanzien van de relevante aspecten van het proces.

² Artikel 1 van het WvSv. voor Curaçao.

³ Artikel 1 WvSV voor Curaçao.

Er is voorts bij verschillende specialistische afdelingen binnen het KPC een onderzoek ingesteld ten einde de gehanteerde procedures binnen de afdelingen vast te stellen en eventuele knelpunten te signaleren.

Tevens is tijdens het onderzoek de administratie geraadpleegd en dossiers opgevraagd teneinde een aantal casussen te bestuderen van lopende of afgeronde onderzoeken waarin beslag is gelegd.

Om het beeld te completeren zijn individuele interviews afgenomen bij medewerkers van de organisaties die betrokken zijn bij de afhandeling van inbeslaggenomen risicovolle goederen. Daarbij zijn leidinggevenden en een aantal overige medewerkers binnen het KPC bevraagd.

Van alle interviews werden gespreksverslagen opgesteld en alle geïnterviewden werden in de gelegenheid gesteld om de verslagen van hun interviewgesprek te verifiëren. De gespreksverslagen zijn vastgelegd nadat ze door de betrokken personen op inhoud zijn geaccordeerd. Een lijst van personen en functionarissen die geïnterviewd werden is aan dit rapport toegevoegd (**Bijlage nummer III**).

Naast de interviews heeft de Raad verschillende bureaus bezocht om inzicht te verkrijgen in de wijze van registratie en bewaring van inbeslaggenomen goederen. De Raad heeft tevens de binnenplaats van de kantoorcomplexen gevestigd te Rio-Canario bezocht om de wijze waarop de bewaring van inbeslaggenomen voer- en vaartuigen wordt uitgevoerd onder de loep te nemen.

1.6. Leeswijzer

Dit rapport bestaat uit zeven hoofdstukken. Het begint met de samenvatting, conclusies en aanbevelingen. In het eerste hoofdstuk zijn de aanleiding, onderzoeksvraag, doelstelling van het onderzoek, toetsingskader, de diverse onderzoeksvragen en de aanpak en methode van het onderzoek uitgewerkt. In het tweede hoofdstuk worden het wettelijke kader en de procedures beschreven. In de hoofdstukken 3 tot en met 6 worden de bevindingen van de Raad ten aanzien van risicovolle goederen beschreven. Hoofdstuk 7 behelst de conclusie en aanbevelingen.

2. Algemeen deel

2.1. Het wettelijke kader en procedures

Ingevolge artikel 141 WvSv en artikel 3, eerste lid, van het Landsbesluit bewaring inbeslaggenomen voorwerpen moeten inbeslaggenomen voorwerpen zoveel mogelijk gesloten en verzegeld worden in een omslag waarop een mededeling wordt gedaan van de dag van inbeslagneming, van degene bij wie het is inbeslaggenomen, met een korte opgave van de inhoud, en ondertekend. Verder wordt gesteld dat indien het voorwerp niet geschikt is om in een omslag te worden gesloten, daaraan een strook moet worden gehecht, waarop gelijke mededeling wordt gedaan met vermelding van een korte aanduiding van het voorwerp en ondertekend wordt. Kan aan een of ander niet worden voldaan, dan wordt het voorwerp zoveel mogelijk gewaarmerkt.

Ingevolge het tweede lid van artikel 141, tweede lid, van het WvSv. worden inbeslaggenomen voorwerpen waarvan de bewaring noodzakelijk wordt geacht zodra het belang van het onderzoek het toelaat onder de hoede van de bij landsbesluit houdende algemene maatregelen aangewezen bewaarder gesteld.

Ingevolge artikel 2, eerste en tweede lid, van het desbetreffende Landsbesluit bewaring inbeslaggenomen voorwerpen wordt als bewaarder de griffier van het gerecht in eerste aanleg aangewezen en vindt de bewaring van een inbeslaggenomen voorwerp door de bewaarder plaats bij de griffie van het gerecht waar de zaak wordt vervolgd of vermoedelijk zal worden vervolgd.

Artikel 3, tweede lid, van het Landsbesluit vermeldt dat aan degene bij wie het voorwerp is inbeslaggenomen zoveel mogelijk een bewijs van inbeslagneming wordt verstrekt.

Het derde lid van eerder vermeld artikel bepaalt dat aan degene bij wie het voorwerp is inbeslaggenomen, ten overstaan van een officier of hulpofficier van justitie gevraagd wordt of hij met betrekking tot het voorwerp een verklaring van afstand wil doen.

Verder wordt in artikel 4 van het Landsbesluit de eis gesteld om een lijst van inbeslaggenomen, niet teruggegeven voorwerpen aan het strafdossier te voegen.

Artikel 7, eerste lid, van het Landsbesluit stelt dat de officier van justitie zo spoedig mogelijk een beslissing moet nemen inzake de teruggave van een inbeslaggenomen voorwerp op grond van:

- artikel 144 van het WvSv;

- de machtiging bedoeld in artikel 142, tweede lid, van het WvSV; en
- de vordering, bedoeld in artikel 142, derde lid, van het WvSv.

Volgens artikel 8, tweede lid, van het Landsbesluit moet de bewaarder of de ambtenaar die het voorwerp onder zich heeft de nodige maatregelen nemen tegen beschadiging, waardevermindering en ontvreemding van het voorwerp en het ontstaan van gevaar voor personen en goederen door dit voorwerp.

Artikel 13, eerste lid, van het Landsbesluit stelt dat de opsporingsambtenaar die een inbeslaggenomen voorwerp als bedoeld in artikel 10, eerste lid, onder zich heeft, zich onverwijld in verbinding met het openbaar ministerie moet stellen, met het verzoek tot het verlenen van een machtiging tot vernietiging, vervreemding, prijsgeving of bestemming tot een ander doel dan het onderzoek.

Verder wordt in artikel 14, eerste lid, van het Landsbesluit gesteld dat alvorens aan een verkregen machtiging tot het vervreemden, vernietigen, prijsgeven of bestemmen tot een ander doel dan het onderzoek uitvoering wordt gegeven, de prijs die het betrokken voorwerp bij verkoop redelijkerwijs zou moeten opbrengen moet worden geschat.

De schatting geschiedt conform het tweede lid van artikel 14 van het Landsbesluit door of namens de bewaarder of, na overleg met de bewaarder, door de opsporingsambtenaar, aan wie de machtiging is verleend en die de voorwerpen in afwachting van hun vervoer naar de bewaarder onder zich heeft.

In het derde lid wordt vermeld dat indien aannemelijk is dat de waarde van het voorwerp meer bedraagt dan tweeduizend gulden of indien de specifieke aard van het voorwerp daartoe aanleiding geeft, vraagt de in het tweede lid bedoelde persoon daartoe het oordeel van tenminste een persoon die geacht kan worden goed op de hoogte te zijn van de marktprijzen van dergelijke voorwerpen.

2.2. Inrichtingsplan KPC

Volgens het inrichtingsplan van het KPC wordt door de intake, een afzonderlijk proces binnen het KPC, de mogelijkheid gecreëerd om de ontvangst en registratie van gevonden, - verloren- en in beslaggenomen goederen op een professionele wijze af te handelen. Verder wordt vermeld dat de opslag, beheer en teruggave van deze goederen conform wettelijke bepalingen en richtlijnen vervat in een werkinstructie zal geschieden.

Verder wordt in het inrichtingsplan van het KPC gesteld dat het proces goederenzorg in zes stappen wordt onderverdeeld. Bij deze onderverdeling worden de inbeslagneming en de opslag op de volgende manier beschreven:

1. aantonen van inbeslaggenomen voorwerpen;
2. bewijzen van ontvangst en kennisgeving inbeslagneming;
3. registreren van de inbeslaggenomen voorwerpen;
4. bewaren inbeslaggenomen voorwerpen;
5. deponeren in beslaggenomenvoorwerpen;
6. teruggeven voorwerpen op bevel van de officier van Justitie of de rechter.

3. Bevindingen beheer van verdovende middelen

3.1. De wetgeving en procedures

Uit het onderzoek van de Raad bleek dat bij afhandeling van inbeslaggenomen drugs door het BNB een aantal procedures werden gevolgd. Volgens respondenten van het BNB die door de Raad werden benaderd vond de afhandeling van inbeslaggenomen drugs altijd door ten minste twee personeelsleden van het BNB plaats. Dit betrof zowel het geval dat de inbeslagname door het BNB zelf of door het overige personeel van het KPC plaatsvond. Indien de inbeslagname door een patrouille eenheid plaatsvond werd een speciaal door het BNB ontwikkeld formulier ingevuld door een lid van de patrouille-eenheid in bijzijn van het andere personeelslid van het BNB. De andere respondenten van het KPC die door de Raad waren benaderd beaamden het bestaan van deze procedures.

De aan het BNB overgedragen drugs of door het BNB zelf inbeslaggenomen drugs werden gefotografeerd en gewogen door twee medewerkers van het BNB. Daarna nam het BNB monsters van de drugs en stuurde deze naar het laboratorium. Vervolgens werd een veldtest gedaan door het personeel van het BNB om vast te stellen of de inbeslaggenomen substantie cocaïne of een andere substantie betrof. Dit onderzoek werd in een proces-verbaal vastgelegd. De veldtest werd naast het laboratoriumonderzoek verricht.

De Raad constateerde dat de procedures in het WvSv., te weten het verpakken en deponering, in het geval van drugs, niet werden gehanteerd. Ten tijde van het onderzoek werd geconstateerd dat een lijst van inbeslaggenomen goederen niet werd opgemaakt en bij het dossier gevoegd, terwijl het landsbesluit bewaring inbeslaggenomen voorwerpen dat expliciet voorschrijft. In plaats daarvan werd een proces-verbaal van test en weging opgemaakt die bij het dossier werd gevoegd. De Raad constateerde dat het BNB aan het wettelijke vereiste van labelen voldeed. Op de verpakkingen werd mededeling gedaan van eventuele bijzonderheden van de inbeslagname. De procedures die bij het BNB werden gehanteerd bij overname c.q. inbeslagname van drugs waren door de leidinggevenden van het bureau zelf ontworpen.

3.2. De bewaring

De Raad constateerde dat deponering van drugs, anders dan wettelijk voorgeschreven, niet bij de griffie van het Gemeenschappelijk Hof van Justitie van Aruba, Curaçao, Sint Maarten en van Bonaire, Sint Eustatius en Saba geschiedde. Volgens respondenten had het OM wegens veiligheidsredenen bezwaren hiertegen.

De Raad constateerde dat bij de vernietiging van drugs ook een aantal knelpunten waren. Het BNB was afhankelijk van externe organisaties, waaronder 'Servisio Limpiesa Kòrsou' (verder SELIKOR) en voor boven bepaalde hoeveelheid drugs, de brandweer. De SELIKOR moest worden ingeschakeld omdat drugs bij MALPAIS werd verbrand en deze organisatie het beheer had over de faciliteiten, onder andere een oven, die deze mogelijkheid bood. De brandweer droeg zorg voor de brandstof en materialen om het verbrandingsproces in de openlucht goed te laten verlopen. Deze instanties moesten vooraf door het BNB in kennis worden gesteld. Dit proces verliep echter niet soepel. Deze organisaties voelden zich niet geroepen tot deze taak en waren van oordeel dat zij slechts medewerking verleenden aan het BNB. Hun instemming was afhankelijk van hun eigen agenda. Daarnaast bracht SELIKOR het KPC kosten in rekening voor haar diensten. Dit hield in dat het BNB soms iets te lang met een groot partij drugs bleef zitten voordat over kon worden gegaan tot vernietigen.

3.3. De registratie

Na de procedures van overname, weging, nemen van monsters, maken van foto's en de bewaring, vond door het personeel van het BNB de registratie van de inbeslaggenomen drugs plaats. De Raad constateerde dat er drie registratie cahiers bij het BNB waren. Het eerste cahier was het cahier voor de drugskluis. Hierin vond registratie plaats van de drugs die in de kluis werden bewaard. Elke registratie in dit cahier was van een volgnummer voorzien met specificatie van de soort drugs, de hoeveelheid, het gewicht en de personalia van de verdachte.

Naast het cahier voor de drugskluis werd een 'ter vernietiging' cahier gehanteerd. In dit cahier vond de registratie plaats van bijvoorbeeld aangetroffen drugs waarvan geen persoon als verdachte was aan te merken of in het geval de verdachte niet vervolgd zou worden doordat de drugs die bij hem werd aangetroffen een klein hoeveelheid, bijvoorbeeld voor eigen gebruik, betrof.

Het derde boek waarin registratie plaatsvond was het laboratorium boek. Daarin vond naast de registratie in het kluiscahier de registratie van drugs waarvan monsters naar het laboratorium werden verzonden. Elke registratie in dit cahier vond plaats op grond van volg- en codenummer. Indien de drugs in verschillende pakjes was verpakt, werd elk pakje afzonderlijk geregistreerd en dus voorzien van een eigen volg- en codenummer. Van elk pakje werd afzonderlijk monsters genomen met een specificatie van het materiaal dat naar het laboratorium werd opgestuurd. Het materiaal werd verzonden met een formulier bevattende het verzoek aan het laboratorium om onderzoek te doen. Op dit formulier werden de bijzonderheden met betrekking tot het monster van elk pakje, geschreven. Dit formulier was door het personeel van het laboratorium zelf ontworpen.

Deze monsters werden verpakt in een zakje waarop de bijzonderheden waren genoteerd. Vervolgens werden zij tijdelijk, tot op het moment dat zij naar het laboratorium werden opgestuurd, in de kluis bewaard. Het proces van registratie en monster opname werd in een proces-verbaal beschreven. Nadat het onderzoek van het laboratorium was afgerond werden de resultaten in een lab-rapport vastgelegd en de rest van het monster naar het BNB opgestuurd. Bij vernietiging werd een lijst van terugontvangen potjes met monsters van het laboratorium opgemaakt. Deze lijsten werden naar het OM en de inspectie volksgezondheid opgestuurd. Beide entiteiten waren betrokken bij het proces van vernietiging en woonden de vernietiging van drugs bij. Door de inspectie volksgezondheid werd jaarlijks een overzicht opgevraagd van aangetroffen en vernietigde drugs. Er waren voldoende middelen, zoals labels, monsterpotjes om de registratie degelijk uit te voeren.

Naast deze vormen van registratie vond ook registratie in een Excel computerprogramma plaats. Dit systeem was handmatig en stond niet in verbinding met het netwerk van het KPC. Het gaf niet een automatisch overzicht van aangetroffen en vernietigde drugs in een kalenderjaar of periode. De toepassing hiervan zou volgens respondenten problemen kunnen opleveren indien fouten, zoals invoer van verkeerde cijfers, werden gemaakt. Het geniet de voorkeur om een dergelijke handmatige registratie te behouden en met de calculator de hoeveelheid in kaart te brengen om die in rapportages op te nemen. Een tweede persoon deed een nacontrole om te vergewissen dat de cijfers klopten. Bij wijziging van de inventaris vond aantekeningen in de cahiers in een speciaal kolom plaats.

3.4. Het toezicht

Het kwam voor dat op verzoek van de OvJ een monster uit de kluis moest worden genomen en naar het OM overgebracht omdat de Rechtercommissaris de inbeslaggenomen drugs wilde schouwen. Daarna werd het monster weer bij het OM afgehaald en in de kluis opgeborgen. Deze vormvrije handeling werd nergens geregistreerd. Voor de vernietiging van drugs moesten de OvJ en de inspectie volksgezondheid eerst in kennis worden gesteld. Er werd een lijst opgemaakt van de hoeveelheid drugs die verbrand werd en vervolgens naar de OvJ en de inspectie verzonden. Aan het einde werd ook een proces-verbaal gemaakt omtrent het verloop van het proces. De opgemaakte lijst werd dan aan het proces-verbaal toegevoegd. Op de dag van de vernietiging was normaliter een OvJ en een personeelslid van de inspectie volksgezondheidsdienst aanwezig. Deze personen kwamen bij het BNB en voegden zich samen met het personeel van het BNB naar de kluis. Daar werd de procedure opgestart. Bij dit proces werd bij wijze van steekproef gevraagd om bepaalde verpakkingen met inhoud te wegen, te testen of in te zien ten einde vast te stellen of het gewicht en soort substantie vermeld op de lijst of in de registratiesystemen overeenkwamen met de inhoud. Naast de controle bij wijze van steekproef bij vernietiging werd de veiligheid van

bewaring van drugs en de integriteit van het personeel enkel geborgd op grond van intern, binnen het BNB, gemaakte procedures. Eventuele knelpunten werden tijdens briefing, een overleg dat intern bij het BNB werd gehouden, besproken en konden tot meer specifieke afspraken in de werkprocedures leiden. Andere soorten controles, bijvoorbeeld periodiek schouwen van de kluis en controle van de registratie systemen, werden niet gedaan door het OM noch door de leiding van het KPC. Er was wel behoefte bij het personeel aan een degelijk toezicht door het OM en het management team van het KPC conform vast te stellen procedures.

4. Bevindingen beheer van geld en geldswaarden

4.1. Wetgeving en procedures

Uit onderzoek van de Raad is gebleken dat bij de afhandeling van inbeslaggenomen geld andere procedures werden gehanteerd dan de wettelijk vastgestelde. Inbeslaggenomen geld werd niet verpakt, verzegeld en gewaarmerkt en bij de Griffie gedeponeerd zoals wettelijk voorgeschreven. Daarvoor werden andere procedures gevolgd. Volgens respondenten van het BFO waren bij de overname van inbeslaggenomen geld altijd twee medewerkers van het BFO en twee medewerkers die de inbeslagname hadden verricht aanwezig. Dit was vaste procedure die volgens de personeelsleden van het BFO gehanteerd werd. De medewerkers van het BFO (2) telden het inbeslaggenomen geld in het bijzijn van de beslagnemers (2) en de valuta formulieren (zie verder paragraaf 4.3.) werden ter plekke ingevuld. Deze procedure gold zowel voor inbeslagname in het kader van een lopend onderzoek als voor de bewaring van geld dat bijvoorbeeld in het bezit van een verdachte werd aangetroffen. De aanwezigheid van twee medewerkers van het BFO bij het tellen van geld werd door de medewerkers van de andere diensten van het KPC als standaard procedure bevestigd. De aanwezigheid van twee personeelsleden die het beslag hadden gelegd bij het tellen van geld werd niet als standaard procedure genoemd door de personeelsleden van de andere diensten. Volgens deze respondenten was de aanwezigheid van één personeelslid die het beslag had gelegd, afdoende.

Er waren gevallen waarbij een persoon afstand nam van inbeslaggenomen geld. In de meeste gevallen ging het om geldkoeriers of personen die met een groot geldbedrag werden aangehouden. Op dat moment werd de hulpofficier en of een officier van Justitie op de hoogte gebracht en een formulier 'afstandsverklaring' ingevuld die door de persoon werd ondertekend. Het kwam ook voor dat reeds bij de voorgeleiding vóór een hulpofficier van Justitie de verdachte zelf hiermee instemde. Het formulier werd bij het dossier gevoegd.

Volgens respondenten van het BFO werd door het externe bedrijf Ernst & Young een beleid opgesteld met betrekking tot de inbeslagname, overname en afhandeling van inbeslaggenomen geld. Tijdens het onderzoek is niet gebleken in wiens opdracht het beleid werd ontwikkeld. In het beleid werden volgens de respondenten van het BFO regels gesteld bijvoorbeeld met betrekking tot het aantal personen die de overname moesten verrichten. Naar aanleiding van de bepalingen beschreven in dit beleid is met alle justitiële diensten afgesproken dat het BFO zo spoedig mogelijk werd ingelicht als inbeslagname van geld had plaatsgevonden. De reden hiervoor was omdat het BFO de enige bevoegde entiteit was die stortingen op de bankrekening van de griffie mocht doen.

Ondanks herhaalde verzoeken werd dit concept-beleidsdocument echter niet aan de Raad overhandigd.

Volgens de respondenten van het BFO is nog een aanvullende richtlijn door het OM opgesteld die specifiek betrekking had op de inbeslagname van geld.

Daarnaast stelden de respondenten van het BFO dat ongeveer 2 of 3 jaar geleden een commissie werd opgesteld die algemene procedures over inbeslagname van voorwerpen moest ontwerpen. De commissie bestond uit een personeelslid van de Griffie, het OM en het KPC, vertegenwoordigd door een personeelslid van het BFO. De leden van de commissie hadden van gedachten gewisseld over procedures over inbeslagname, waaronder inbeslagname van geld. Er werd een document 'Aanwijzing Beslag' opgesteld. Daarna werd niets meer gedaan met het document. Het document was wel in het bezit van het BFO en werd aan de Raad ter beschikking gesteld.

In de praktijk bleek dat het BFO volgens een intern opgestelde concept-procedure handelde. Dit concept bevatte procedures die deels uit het advies van Ernst & Young waren overgenomen en deels naar aanleiding van de ervaring van het BFO waren opgesteld. Dit concept werd aan de Raad ter beschikking gesteld. Uit een interview met de medewerkers van het BFO is de Raad gebleken dat het personeel van het BFO, op één punt na, conform de concept-procedure handelde.

4.2. De bewaring

Inbeslaggenomen geld werd niet bij het BFO bewaard. Er was wel een kleine kluis beschikbaar bij het BFO waar sieraden, goederen die getaxeerd moesten worden, processen-verbaal van storting bij de bank en MOT bevragingen werden bewaard. Goederen die een verdachte bij zijn aanhouding bij zich had werden ook in die kleine kluis bewaard.

Na de overname van inbeslaggenomen geld werd het geld onmiddellijk bij een specifieke bank op de rekening van de Griffie gestort. Stortingen overdag vonden direct op het bankrekeningnummer van de Griffie plaats. Alle medewerkers van het BFO beschikten over een kaart waarop de drie bankrekeningnummers van de Griffie, een Dollar, een Euro en een Guldenrekening, waren genoteerd.

De bank had een aantal geldzakken die voorzien waren van sloten waarvan hun sleutels aan het BFO ter beschikking waren gesteld. Op de geldzakken was de naam van het BFO geschreven. Elke tas was voorzien van een nummer dat overeenkwam met de nummers vermeld op de sleutels. Nadat het geld door twee personeelsleden van het BFO was

geteld werd het geld in deze zakken gestopt en op slot gedaan. De valuta formulieren werden ook in de bijbehorende zakken gestopt.

De medewerkers van het BFO (2) gingen in de ochtenduren naar de bank alwaar zij door de contactpersoon werden ontvangen. De contactpersoon overhandigde hen de geldzak of geldzakken. De medewerkers van het BFO maakten vervolgens de geldzak of geldzakken open met de sleutels die in het beheer waren van het BFO. Zulks geschiedde in het bijzijn van de contactpersoon of door een door deze aangewezen bankmedewerker. Nadat het geld was geteld vond storting op de rekening van de Griffie plaats. Deze procedures vonden plaats in een speciaal daarvoor aangewezen ruimte binnen de bank. Pas op het moment dat de geldzakken door de medewerkers van het BFO binnen de bank werden geopend namen de functionarissen bij de bank kennis van de inhoud doordat de sleutels in het bezit waren van het BFO. De contactpersoon had kennelijk wel de beschikking over de geldzakken die in de nachtkluis waren gedeponneerd.

Voor al de stortingen ontving het BFO een stortingsbewijs. Later werd een proces-verbaal van storting opgemaakt. Het proces-verbaal van storting met bijgevoegd stortingsbewijs werd gescand en naar het OM en de Griffie doorgemailed.

De verantwoordelijkheid van het BFO eindigde op het moment dat het inbeslaggenomen geld op de rekening van de Griffie werd gestort en het desbetreffende proces-verbaal was opgemaakt en ingeleverd. Opnames van gestort geld vond nimmer plaats. Het geld werd fotografisch vastgelegd en desnoods getoond aan de verdachten. Het BFO was niet betrokken bij het proces van teruggave als dit moest plaatsvinden. In zulke gevallen moest het OM een last van teruggave opmaken zodat de betrokken rechthebbende een cheque bij de Griffie kon ophalen om bij de bank te verzilveren.

Het BFO beschikte over twee apparaten, zogenaamde 'money counters', die meegenomen werden als veel geld moest worden geteld.

4.3. De registratie

De registratie van al het geld dat in beslag was genomen vond plaats door het BFO. Het BFO registreerde al het inbeslaggenomen geld dat naar aanleiding van een strafrechtelijk financieel onderzoek of bij de aanhouding van een verdachte werd aangetroffen. Voor elke valuta, Euro, dollar en guldens was er een specifiek formulier door de personeelsleden van het BFO ontworpen. Het was niet noodzakelijk om formulieren voor andere valuta's te gebruiken doordat deze sporadisch voorkwamen of doordat de bank die niet aannam. De serienummers van de inbeslaggenomen bankbiljetten werden niet geregistreerd tenzij de serienummers van belang waren voor de rechtszaak. De

serienummers van bankbiljetten van 500 Euro werden wel geregistreerd doordat het niet gebruikelijk was dat burgers over deze biljetten beschikten.

Naast deze vorm van registratie werd ook een bewijs van ontvangst opgemaakt waarop het soort en de waarde van de valuta's werden vermeld. In geval van inbeslagname van geld bij een verdachte werd een afschrift aan hem uitgereikt. Indien het geld van een andere ambtenaar werd overgenomen werd aan deze een afschrift van een bewijs van ontvangst gegeven. Deze documenten werden door de personeelsleden van het BFO door de verdachte en in het geval van overdracht door de ambtenaren mede ondertekend. Deze documenten werden mede als lijst van inbeslaggenomen goederen bij het dossier gevoegd.

In een geautomatiseerd systeem, Excel, werd een aantal bijzonderheden geregistreerd. Er werd bijgehouden wanneer het geld in beslag was genomen, om hoeveel geld het ging, wie het geld had afgestaan (een verdachte of een medewerker van bijvoorbeeld het RST of de Douane) en welke BFO medewerkers (2) het geld hadden aangenomen. Deze informatie werd maandelijks en jaarlijks in een rapportage opgenomen en naar de korpsleiding verzonden. De registratie en rapportages werden niet op het netwerksysteem van het KPC gedaan.

Een andere vorm van registratie was de fotografische vastlegging. Dit geschiedde vooral met geld dat op de luchthaven werd aangetroffen.

4.4. Het toezicht

De procedures die bij het BFO werden gehanteerd met betrekking tot de wijze van registratie, overname van geld en het doorsturen van proces-verbaal van storting waren niet formeel vastgesteld. Deze structuren en procedure in de computerregistratiesystemen waren intern gemaakt op grond van opgedane ervaring van het personeel of leidinggevende zonder betrokkenheid van de leiding van het KPC. Maandelijks en jaarlijks werden wel staten naar de leidinggevenden van het management team van het KPC doorgestuurd. Overleg met leidinggevenden van het management team van het KPC waarbij werkprocedures werden besproken en eventueel aangepast vond echter niet plaats. Er was geen sprake van een structurele vorm van toezicht door het OM. Als dat nodig was, bijvoorbeeld in het geval het OM informatie nodig had ten behoeve van de Minister, werd dit opgevraagd bij het BFO.

5. Bevindingen beheer van voer -en vaartuigen

5.1. Wetgeving en procedures

De Raad constateerde ten tijde van haar onderzoek dat het BVC, belast met onderzoeken van diefstal van auto's, opgeheven werd en samengevoegd werd met het Bureau Roofovervallen Bestrijding. Verder bleek uit onderzoek van de Raad dat voer - en vaartuigen die in beslag waren genomen onder het beheer van de politie bleven en niet formeel werden overgedragen aan de wettelijk aangewezen bewaarder. In het kader van strafrechtelijke onderzoeken, bijvoorbeeld diefstal van auto, overval, ontneming of in het geval van bewaring werden (inbeslaggenomen) voer- en vaartuigen op de binnenplaats van het politieterrein te Rio-Canario geplaatst. De inbeslaggenomen goederen bleven tot het moment van de veiling of vernietiging op de binnenplaats van het politieterrein te Rio-Canario. De bewaarder was niet bij het proces betrokken. Het duurde heel lang, soms jaren, voordat geparkeerde voertuigen op het politieterrein, waarvan de eigenaren niet meer traceerbaar waren, werden vernietigd of in het openbaar werden verkocht. Dit gold ook voor auto-onderdelen die door het personeel van het voormalig BVC in beslag waren genomen.

Teruggave van inbeslaggenomen voer- en vaartuigen vond plaats op last van de OvJ. Inbeslagname van voer- en vaartuigen en auto-onderdelen werd in een proces-verbaal vastgelegd en vormde onderdeel van het dossier. Indien het auto-onderdelen betrof werd ook een lijst van inbeslaggenomen goederen opgemaakt.

Bij inbeslagname werd de procedure tot afstandsverklaring doorlopen waarbij een hulpofficier van justitie betrokken was.

Er waren geen richtlijnen door het KPC uitgevaardigd die betrekking hadden op inbeslagname van voer- en vaartuigen in het kader van strafrechtelijke onderzoeken of bewaring.

Volgens respondenten van het bureau Lokaal Ernstige Criminaliteit lag het initiatief tot vernietiging van voer- en vaartuigen bij het KPC. Een aantal bureaus van het KPC hadden echter geen ervaring met de vernietiging van voer- en vaartuigen.

Het BVC had in het verleden wel enige ervaring hiermee. Volgens een respondent van dat bureau werden voertuigen die door het voormalig BVC in beslag waren genomen rij-technisch in onvoldoende staat verklaard waarna tot vernietiging werd overgegaan. Dit geschiedde door een deskundige van het keuringslokaal. Een speciaal voertuig, de z.g.

‘grijper’, van een privé onderneming werd hiervoor ingezet. De vernietiging vond plaats op de binnenplaats van het politieterrein. Een hulpofficier van Justitie was daarbij aanwezig en de OvJ werd hiervan in kennis gesteld. Formeel werd hiervoor geen schriftelijke machtiging uitgegeven door het OM. Het proces van verbeurd verklaring liep via de OvJ en de rechter aan de hand van het gedane onderzoek waarbij bijvoorbeeld bewezen werd dat een auto gemaakt was met onderdelen van een andere auto. In een dergelijk geval kreeg het KPC de beschikking daarover. Vroeger werd voortdurend hiervan gebruik gemaakt, maar de laatste tijd was dit niet meer het geval.

5.2. De bewaring

Uit onderzoek van de Raad zijn verschillende knelpunten in het beheer van inbeslaggenomen voertuigen geconstateerd, te weten:

- Er was geen geschikte plaats om voor de bewaring van onroerende goederen en meer specifiek voor voer- en vaartuigen;
- De inbeslaggenomen voertuigen stonden buiten en waren onderhevig aan weeromstandigheden;
- Voertuigen werden geplunderd op de binnenplaats;
- De voertuigen daalden in waarde;
- De overheid kon aansprakelijk worden gesteld voor de waardevermindering;
- Beveiligingscamera’s werkten niet;
- Er was geen taxateur die de waarde van de voertuigen kon bepalen;
- De situatie was niet overzichtelijk doordat alle inbeslaggenomen voertuigen zowel van diefstal en bewaring door elkaar op de binnenplaats waren geplaatst.

De afgelopen jaren waren er verschillende oplossingen bedacht om een adequate bewaarplaats te krijgen voor voertuigen. Zo werden voertuigen bij een particulier bewakingsbedrijf, in privé loods, bij de Koninklijke Marechaussee, de douane en ook bij het RST geplaatst. In het verleden werd in goed overleg met het RST de middelen van deze organisatie gebruikt om taxateurs te betalen. Om deze problematiek beter aan te pakken werd een voorstel gedaan om een entiteit op te richten die een sloperij moest gaan beheren. Het doel hiervan was om de gestolen auto onderdelen die in beslag werden genomen verbeurd te verklaren en aan de sloperij te overhandigen die deze tegen een lage prijs zou verkopen. Het uiteindelijke doel hiervan was onder andere om diefstal van voertuigen de kop in te drukken doordat het winstbejag onaantrekkelijk zou worden gemaakt. Er werd echter niet op dit voorstel ingegaan.

De respondenten van het BFO vonden dat het te lang duurde voordat het OM uitsluitend gaf over de afhandeling van deze goederen. Er waren beslagen vanaf het jaar 2005 die een executoriale titel hadden waarover het OM nog steeds geen beslissing over de

afhandeling had genomen. Deze goederen daalden enorm in waarde. Hierdoor kwam deze categorie van goederen na een aantal jaren ook op de lijst van vernietiging. Er werd geen gebruik gemaakt van de mogelijkheid om deze goederen te gelde te maken en het bedrag te storten op een rekening totdat de zaak was afgehandeld.

Daarnaast waren er ook andere oorzaken waardoor inbeslaggenomen voer- en vaartuigen erg lang in het bezit van het KPC op het politieterrein achterbleven. Een voorbeeld hiervan was dat bij de vervanging van officieren van Justitie de nieuw aangestelde officier van Justitie blijkbaar geen kennis droeg van de niet afgehandelde inbeslaggenomen voer- en vaartuigen. Een ander voorbeeld was dat daders hun eigen voertuigen, vaak van weinig waarde, niet meer kwamen ophalen of omdat eigenaren van gestolen voertuigen waarmee een misdrijf was gepleegd, vooral illegale vreemdelingen, meestal moeilijk te achterhalen waren. Hetzelfde gold in het geval de eigenaar van de auto vastzat of een vreemdeling was die het land werd uitgezet. Een ander voorbeeld betrof voertuigen die uit verschillende gestolen onderdelen bestonden. In dergelijke gevallen was de rechthebbende moeilijk te bepalen.

Wat er in al deze gevallen gebeurde was dat deze voertuigen een aantal jaren op het terrein bleven staan tot wanneer een opschoning plaatsvond. Welke functionaris binnen het KPC met deze opschoning was belast wisten de respondenten van het KPC niet. Er was geen procedure vastgelegd hoe te handelen in dergelijke gevallen. Er was geen speciale plek toegewezen aan de verschillende afdelingen binnen het KPC voor het plaatsen van inbeslaggenomen voertuigen. Er was geen structuur in het beheer van voertuigen die op de binnenplaats van het politieterrein werden geplaatst. Respondenten hadden de voorkeur voor een opslagloods in ieder geval een adequate plaats voor de bewaring van inbeslaggenomen voer- en vaartuigen.

5.3. De registratie

Volgens een respondent van het voormalig BVC werden in het verleden verschillende leidinggevenden binnen het KPC belast met de coördinatie van de registratie van inbeslaggenomen voertuigen. Er werd in het verleden met cahiers gewerkt om de inbeslagnames van voertuigen te registreren. Volgens deze respondent was de ervaring van het voormalige BVC dat bij het hanteren van cahiers veel aantekeningen werden gemaakt die een optimale en overzichtelijke registratie bemoeilijkten.

Volgens respondenten was intern afgesproken dat de registratie bij het betreden van het politieterrein bij het portier huisje moest plaatsvinden door de bewaker die dienst had. Dit proces verliep volgens het BVC niet optimaal doordat niet alle politieambtenaren bereid waren informatie met betrekking tot de inbeslagname aan de bewakers te

verschaffen. In het portiershuisje was een computer apparaat geplaatst dat aangesloten was op het netwerksysteem van het KPC. Er waren geen recente registraties van voertuigen in het systeem opgenomen. De dienstdoende beveiligingsbeambte kon al een tijd geen toegang in het systeem krijgen om registraties uit te voeren. Kennelijk functioneerde het systeem al een tijd niet optimaal.

Het voormalig BVC werd in het jaar 2008 opgedragen om een procedure te ontwerpen voor de registratie van inbeslaggenomen voertuigen en het traceren van eigenaren van voertuigen die op de binnenplaats waren geplaatst. Dit project had echter geen doorgang gevonden. De bedoeling van het BVC was om iedere afdeling binnen het KPC een label met een eigen registratiekleur te laten gebruiken. De bijzonderheden met betrekking tot de inbeslagname moesten daarop worden genoteerd en bijvoorbeeld onder de voorruit van de auto worden geplaatst. Dit bevorderde de herkenbaarheid en hiermee kon worden vastgesteld door welk bureau en ambtenaar een inbeslagname of bewaring werd gedaan. Verder werd in het computersysteem een folder genaamd 'binnenplaats' gemaakt die sub folders van alle afdeling binnen het KPC bevatte. In deze folders moesten het merk, het model, het kenteken en de kleur van de voertuigen worden genoteerd. Alle gegevens zouden op het netwerk worden geregistreerd, zodat een ieder over de informatie kon beschikken. De afbeelding van de voertuigen zou in dit kader ook digitaal worden vastgelegd.

In het verleden werd een soortgelijk registratiesysteem binnen het BVC gehanteerd waarbij een specifieke locatie op de binnenplaats werd gebruikt. Door de situatie op de binnenplaats waarbij ongecontroleerd inbeslaggenomen voertuigen werden geplaatst was met plaatsing van voertuigen op een speciale plek gestopt. Daarnaast vond sinds de samenvoeging van het BVC en het BRB geen registratie meer plaats. Ook de registratie van auto-onderdelen vond plaats door middel van vermelding op een lijst.

Er werden geen afzonderlijke registratiesystemen van inbeslaggenomen voer- en vaartuigen bij de bureaus van het KPC bijgehouden. Om een inbeslaggenomen voertuig die op het politieterrein geparkeerd stond te traceren of informatie daarover te krijgen, moesten de betrokken dossiers van het onderzoek worden geraadpleegd.

5.4. Het toezicht

Er vond geen structureel toezicht plaats door de leidinggevenden van het KPC en het OM op de inbeslaggenomen voer- en vaartuigen die op de binnenplaats van het politieterrein van Rio-Canario waren geplaatst. Een dergelijk toezicht werd ook niet uitgevoerd door middel van het raadplegen van registratiesystemen die bij het BVC werden bijgehouden. In het verleden, ongeveer 2 of 3 jaar geleden, werd alleen ten aanzien van gestolen

inbeslaggenomen voertuigen een inventaris gevraagd door de leiding van het korps. Destijds konden deze gegevens, wegens de registratie die door het BVC werd gehanteerd, worden geproduceerd.

6. Bevindingen beheer van vuurwapens

6.1. De wetgeving en procedures

De procedures vermeld in de wet over afhandeling van inbeslaggenomen goederen werden al jaren niet door het TFO gehanteerd. Inbeslaggenomen vuurwapens en munitie werden niet bij de Griffie gedeponereerd. De verpakking en verzegeling vonden ook niet meer plaats conform de wet.

Volgens respondenten van het TFO was het bureau bezig met het ontwerpen van verschillende richtlijnen die gehanteerd zouden worden. Deze nieuwe beleidsregels zouden betrekking hebben op de overname, bewaring, vernietiging en de berging van vuurwapens in een adequate ruimte. Een voorbeeld van procedures die in de richtlijn zou worden vermeld, was het lichten van vuurwapens uit de bergruimte voor onderzoeken. Er zou een speciaal hiervoor ontwikkeld formulier worden gemaakt die ondertekend moest worden door de teamleider (beheerder van de bergplaats) en de ambtenaar die het vuurwapen onder zich zou gaan houden. Tevens zouden regels worden ontworpen met betrekking tot de vernietigingsperiode. Het TFO had het voornemen om in de richtlijnen als procedure een structurele vernietiging van vuurwapens, bijvoorbeeld jaarlijks, op te nemen om te voorkomen dat in de bergruimte te veel vuurwapens opgeslagen bleven. De laatste vernietiging van vuurwapens had ten tijde van het onderzoek ongeveer 5 jaar geleden plaatsgevonden. Deze vernietiging vond plaats op initiatief van het TFO.

De procedure verliep als volgt. Voordat vernietiging plaatsvond werd toestemming gevraagd aan de OvJ. Uit interviews van de Raad is voorts gebleken dat alvorens tot vernietiging werd overgegaan door het TFO een inventaris van de aanwezige vuurwapens doet. De database werd hiertoe geraadpleegd om een keuze te maken welke vuurwapens vernietigd zouden worden. Niet alle vuurwapens werden vernietigd. Sommigen werden achtergehouden voor de wetenschap, tentoonstellingen en dergelijke activiteiten. Er werd een proces-verbaal opgemaakt waarop de vuurwapens die vernietigd zouden worden vermeld stonden. Nadat de OvJ hiermee mondeling akkoord ging werd tot vernietiging overgegaan. De wijze van vernietiging van vuurwapens en munitie werd door het TFO bepaald. Er waren drie opties, namelijk storting in diepzee, vermaling of versmelting. De voorkeur van het TFO ging naar de laatst vermelde vorm. Hiertoe moest echter de hulp van de Isla raffinaderij worden ingeroepen. Er waren echter geen formele afspraken met dat bedrijf. Na vernietiging werden de nodige aanpassingen in het computersysteem gedaan. Een proces-verbaal van vernietiging waarop de vernietigde vuurwapens waren vermeld werd opgemaakt en aan de OvJ verzonden.

De Raad constateerde dat de procedures die door het TFO in het kader van overname, opbergen en vernietiging gehanteerd werden op grond van de praktijk door het personeel zelf was geïntroduceerd. Deze intern gehanteerde procedures waren volgens respondenten van het TFO opgesteld in een concept document getiteld 'Protocol van aanname, behandeling, onderzoek en opslag van (vuur)wapens, ten behoeve van tactisch, technisch, biologisch onderzoek, alsmede de administratieve afhandeling'. Dit concept document werd op verzoek aan de Raad overhandigd.

6.2. De bewaring

Het is de Raad gebleken dat alle vuurwapens die in beslag waren genomen aan het TFO werden overgedragen. Het TFO verrichtte een technisch onderzoek. In het verleden werden alle vuurwapens na het technisch onderzoek aan de beslagnemer/verbalisant teruggegeven die voor de deponering zorgde, aldus respondenten. Dit proces werd echter aangepast gezien de verbalisanten niet of niet tijdig de vuurwapens deponeerden. Hierdoor hadden verschillende rechercheurs vuurwapens in hun persoonskasten opgeborgen met alle mogelijke risico's van dien. Er werd gekozen voor een centrale bergplaats. Er werden speciale dozen, waarin meerdere vuurwapen konden worden geplaatst, plastic zakjes en enkele doosjes waarin één vuurwapen werd geplaatst, gebruikt. De doosjes werden vooral gebruikt als een vuurwapen naar Nederland voor onderzoek moest worden opgestuurd. Het TFO was voornemens dit jaar een vernietigingsactie uit te voeren, maar ten tijde van het onderzoek was zulks nog niet het geval.

6.3. De registratie

Het proces van registratie werd gestart door middel van het invullen van een aanbiedingsbrief. Er waren drie kopieën van de aanbiedingsbrief. Op de aanbiedingsbrief werden alle bijzonderheden met betrekking tot de inbeslagname van het vuurwapen en munitie genoteerd. De roze kopie werd aan de beslagnemer gegeven. De blauwe kopie werd in een zakje gestopt samen met het vuurwapen. Indien het niet mogelijk was om het vuurwapen in een zakje te bewaren, bijvoorbeeld in het geval van een geweer, werd de blauwe kopie aan het vuurwapen zelf geplakt. Sommige medewerkers kozen ervoor om notities op het zakje waarin het vuurwapen werd gestopt te plaatsen. Als het blauwe formuliertje er afviel, konden de gegevens altijd worden getraceerd. De witte kopie werd bewaard in een mapje bij het TFO als back-up informatie. Het TFO had het boekje met de aanbiedingsbrieven in de dienstauto's geplaatst waardoor ook buiten kantooruren overname van inbeslaggenomen vuurwapens mogelijk was.

Naast deze vormen van registratie vond ook registratie in Excel (database) plaats. Het Excel programma was niet verbonden aan het netwerk systeem van het KPC. De database was door een personeelslid van het TFO zelf ontworpen op grond van diens affiniteit met computerprogramma's. De registratie werd door de vuurwapencoördinator van het TFO gedaan. In dit programma werden alle bijzonderheden met betrekking tot de inbeslagname en het verloop van het proces, tot en met de vernietiging, genoteerd. Nadat de registratie in het database systeem had plaatsgevonden werd het vuurwapen in de opbergruimte opgeborgen.

Een andere wijze van vastlegging was foto opname. Vuurwapens die aan het TFO waren overgedragen werden gefotografeerd en in het computer bestand bij het TFO opgeslagen. De foto's konden in het geval een dienst het vuurwapen aan de verdachte moest tonen aan betrokken dienst ter beschikking worden gesteld. De foto kon ook aan het proces-verbaal worden toegevoegd.

Naast deze vormen van registratie werkte het TFO in nauw verband met de Dienst Georganiseerde Criminaliteit (DGC) van het KPC. Alle informatie omtrent het vuurwapen werd met de Dienst Georganiseerde Criminaliteit gedeeld die ook een uitgebreide registratie bijhield.

Er werden geen meldingen in het Actpol systeem gedaan. Volgens het personeel moest het systeem eerst aangepast worden. Het personeel gaf aan dat het KPC met een project om aanpassingen te doen in het systeem was gestart. Het TFO moest aangeven welke processen in het systeem opgenomen moesten worden. Het personeel moest ook bijgeschoold worden om met het te introduceren systeem te kunnen werken. In het verleden werd ook een mutatie opgesteld (journaal) met de vermelding van de overname, aldus respondenten. Deze vermelding vond plaats in een 'Word' computerprogramma dat het TFO zelf had ontworpen.

6.4. Het toezicht

Er werden geen periodieke controles uitgevoerd door leidinggevenden van het KPC noch het OM op de bewaarplaats en registratie van vuurwapens bij het TFO. Het is wel voorgekomen dat de bergplaats tijdens een bezoek van een OvJ aan hem getoond werd. Het kwam ook voor dat het management team van het KPC overzichten van inbeslaggenomen en opgeslagen vuurwapens bij het TFO opvroeg. Dit gebeurde echter niet structureel. Er werden door het TFO ook niet structureel jaarrapportages opgesteld waarin dergelijke meldingen werden gedaan. Er was wel het voornemen om daarmee te beginnen. Ten tijde van het onderzoek was er geen beleid die het jaarlijks opstellen van rapportages voorschreef.

7. Analyse, conclusie en aanbevelingen

7.1. De Wetgeving en procedures

De Raad constateerde dat de wetgeving, met name de procedures in het WvSv. en het Landsbesluit bewaring inbeslaggenomen voorwerpen met betrekking tot de deponering van het inbeslaggenomen voorwerpen bij de Griffie (bewaarder), door geen enkele afdeling binnen het KPC werden opgevolgd. Uit onderzoek van de Raad is gebleken dat deze procedures vermoedelijk niet werden toegepast omdat bij de Griffie geen geschikte plaats was voor de berging van inbeslaggenomen risicovolle voorwerpen. Naar het oordeel van de Raad wordt hiermee de verantwoordelijkheid van de bewaarder die wettelijk is aangewezen op een andere instantie afgewenteld, namelijk het KPC. Dit druist in tegen de wettelijke regeling en is derhalve niet wetsconform.

De Raad heeft geconstateerd dat het BNB voor wat betreft drugs, het TFO voor wat betreft vuurwapens en het BFO voor wat betreft geld voldeden aan de wettelijk gestelde eis dat inbeslaggenomen voorwerpen zoveel mogelijk gesloten moeten worden in een omslag waarop mededeling wordt gedaan van de dag van inbeslagneming, van de degene bij wie het is inbeslaggenomen, met een korte opgave van de inhoud, en ondertekend. Tijdens aanschouwingen bij deze afdelingen constateerde de Raad dat de inbeslaggenomen voorwerpen in zakjes of doosjes en in het geval van het BFO in speciaal daarvoor bestemde geldzakken werden opgeborgen en geregistreerd door middel van labels of op een andere wijze geschikt is om bijzonderheden met betrekking tot de inbeslagnamen te traceren. De Raad is van oordeel dat dit proces bij deze afdelingen van het KPC op een deugdelijke manier geschiedde. De Raad constateerde dat het wettelijk vereiste van verzegeling als een kennelijk oude praktijk werd ervaren en niet uitgevoerd werd.

Ten aanzien van de inbeslagnamen van voer – en vaartuigen constateerde de Raad echter dat niet voldaan werd aan de wettelijk gestelde eis om daaraan een strook te hechten. Uit aanschouwing bij het politieterrein te Rio-Canario constateerde de Raad dat de aldaar geparkeerde inbeslaggenomen voer – en vaartuigen niet van een label met registratie gegevens waren voorzien. De Raad acht dit in strijd met het WvSv en het Landsbesluit. Hierdoor ontstaat het risico dat relevante gegevens over de inbeslagnamen niet kunnen worden achterhaald.

De Raad constateerde dat het proces tot vernietiging en verbeurdverklaring van voertuigen niet meer plaatsvond. De Raad is van oordeel dat dit proces weer moet worden opgestart.

Verder constateerde de Raad dat aan het vereiste van artikel 3 van het Landsbesluit, waarin is geregeld dat een bewijs van ontvangst moet worden uitgereikt aan degene bij wie het voorwerp in beslag was genomen werd voldaan. Tijdens aanschouwing bij de verschillende afdelingen bleek dat een dergelijk bewijs van ontvangst ook bij het dossier werd gevoegd.

Uit interviews bij het BFO en het voormalig BVC is gebleken dat aan het wettelijk vereiste werd voldaan om ten overstaan van een officier of hulpofficier van Justitie betrokkene te vragen of hij afstand wilde doen van het inbeslaggenomen voorwerp. Tijdens aanschouwing bij het BFO bleek dat dit proces ook in een proces-verbaal werd opgenomen en in het dossier werd gevoegd.

Op basis van de interviews en aanschouwingen concludeerde de Raad met betrekking tot vuurwapens en voer – en vaartuigen dat niet werd voldaan aan het gestelde in artikel 7 van het Landsbesluit dat de officier van justitie zo spoedig mogelijk een beslissing neemt inzake de teruggave van een inbeslaggenomen voorwerp, op grond van artikel 144, de machtiging, bedoeld in artikel 142, tweede lid, en de vordering, bedoeld in artikel 142, derde lid, van het WvSv (machtiging vervreemding, vernietiging, prijsgeven of een ander doel).

De Raad is ook van oordeel dat de gehanteerde procedure bij vernietiging van drugs door BNB wetsconform geschiedde. Het BNB vermeldde in het proces-verbaal de hoeveelheid drugs dat vernietigd zou worden en verzond het proces-verbaal naar het OM. Nadat het OM machtiging verleende werd tot vernietiging overgegaan. Artikel 13 verleent de bevoegdheid tot vervreemding, prijsgeve of bestemming tot een ander doel slechts na daartoe verkregen machtiging van het OM. Tijdens het onderzoek is het de Raad niet gebleken dat bij het BNB hoeveelheden drugs werden achtergehouden voor andere doeleinden.

Het TFO stuurde ook vooraf een proces-verbaal waarin de vuurwapens die vernietigd zouden worden, werden vermeld. Na verkregen toestemming van het OM werd overgegaan tot vernietiging. De Raad constateerde echter dat de vuurwapens die voor bestemming tot een ander doel achtergehouden werden niet in het proces-verbaal werden vermeld. Naar het oordeel van de Raad werd hiermee niet voldaan aan de machtigingsvereiste.

Ook constateerde de Raad dat op het politieterrein te Rio-Canario voer- en vaartuigen voor een lange periode onder beheer van het KPC waren en dat kennelijk geen beslissing was genomen zoals in artikel 7 van het Landsbesluit voorgeschreven. De Raad constateerde ten aanzien van deze voer- en vaartuigen dat niet werd voldaan aan het

vereiste in artikel 8 van het Landsbesluit dat de bewaarder of de ambtenaar die voorwerp onder zich had de nodige maatregelen moest nemen tegen beschadiging, waardevermindering en ontvreemding. De Raad constateerde dat een groot aantal van deze voertuigen beschadigingen hadden opgelopen en dat deze voer- en vaartuigen kennelijk behoorlijk in waarde waren gedaald. De Raad is van oordeel dat hiermee niet werd voldaan aan het gestelde in deze artikelen van het Landsbesluit.

Volgens artikel 13, eerste lid, van het Landsbesluit moet de opsporingsambtenaar zich onverwijld in verbinding stellen met het openbaar ministerie met het verzoek tot het verlenen van een machtiging tot vernietiging vervreemding, prijsgeving of bestemming tot een ander doel dan het onderzoek. De Raad concludeerde op grond van het voorgaande dat dit niet of in onvoldoende mate geschiedde.

De Raad constateerde echter dat dit proces door een financiële factor bemoeilijkt werd. Artikel 14, eerste lid, van het Landsbesluit stelt dat alvorens aan een verkregen machtiging tot het vervreemden, vernietigen, prijsgeven of bestemmen tot een ander doel dan het onderzoek uitvoering wordt gegeven, de prijs die het betrokken voorwerp bij verkoop redelijkerwijs zou moeten opbrengen moet worden geschat. De Raad constateerde dat volgens respondenten de schatting door een taxateur moest worden gedaan. Volgens respondenten was het KPC wegens financiële tekortkoming hiertoe niet in staat.

De Raad merkt echter op dat volgens artikel 8, tweede lid, van het Landsbesluit de schatting door of namens de bewaarder of, na overleg met de bewaarder, door de opsporingsambtenaar, aan wie de machtiging is verleend en die de voorwerpen in afwachting van hun vervoer naar de bewaarder onder zich heeft kan geschieden. In het derde lid van dat artikel is echter bepaald dat als het aannemelijk is dat de waarde van het voorwerp meer bedraagt dan tweeduizend gulden of indien de specifieke aard van het voorwerp daartoe aanleiding geeft, het oordeel van tenminste een persoon die geacht kan worden goed op de hoogte te zijn van de marktprijzen van dergelijke voorwerpen vereist is. Naar het oordeel van de Raad bestaat er ruimte, mede gezien de waarde van bepaalde voertuigen die op het politieterrein waren geparkeerd, om het proces voort te zetten zonder de inschakeling van een taxateur.

Naast de bestaande wetgeving constateerde de Raad dat voor de inbeslagneming op grond van artikel 119 WvSv. en voor de afhandeling van het beslag op grond van artikelen 141 e.v. WvSv. een concept 'Aanwijzing Beslag' was gemaakt dat op de Nederlandse leest was geschoeid. Het concept richtte zich tot het OM, de opsporingsinstanties en de bewaarders. Uit het onderzoek van de Raad bleek dat het concept niet was geformaliseerd. Verder kon de Raad niet vaststellen welke instanties voornemens waren

het concept 'Aanwijzing Beslag' uit te vaardigen. De Raad constateerde dat naast het personeel ingedeeld bij het BFO andere medewerkers van het KPC niet op de hoogte waren van het bestaan van dit concept 'Aanwijzing Beslag'. Het concept bevatte regels ten aanzien van onder meer:

- De (KvI) kennisgeving van inbeslagneming (II.2.);
- Beoordeling beslag door de (hulp)officier van justitie (II.3.);
- Tijdelijk beheer door de opsporingsinstantie (II.4.);
- Beheer door bewaarder (II.5.);
- Waarde beslag: vervreemding om baat (IV.4.);
- (Bijlage I) Bijzondere aanwijzing inzake diverse (sub)categorieën voorwerpen zoals onder meer;
 - a. Voertuigen;
 - b. Wapens;
 - c. Drugs.

De Raad heeft ten aanzien van voornamelijk de laatst drie genoemde onderwerpen (a-c) geconstateerd dat het concept 'Aanwijzing Beslag' geen procedures bevatte met betrekking tot de wijze van overname, registratie, bewaring (het beheer) en deponering van deze goederen. Ten aanzien van deze onderwerpen werd slechts heel summier volstaan met de vermelding dat de inbeslaggenomen voorwerpen aan de bewaarder en betrokken diensten dienden te worden overgedragen. De Raad is derhalve van oordeel dat niet wordt voldaan aan het gestelde in het inrichtingsplan van het KPC (zie paragraaf 2.2.) tot uitwerking van deze punten in een werkinstructie. Verder constateerde de Raad dat geld niet in de in bijlage I van het concept 'Aanwijzing Beslag' als (sub)categorie voorwerpen was vermeld. De Raad is van oordeel dat beschrijving van procedures ten aanzien het beheer van deze onderwerpen in de aanwijzing dienen te worden opgenomen.

De Raad had verder van het personeel BFO een intern opgemaakte concept procedure met betrekking tot inbeslagneming en storting van inbeslaggenomen gelden ontvangen. De Raad constateerde dat in de praktijk conform deze procedures werd gehandeld. In het door het personeel opgemaakte concept document worden procedures ten aanzien van de volgende punten beschreven:

- De inbeslagname;
- Het tellen van het inbeslaggenomen bedrag;
- Het registreren en uitreiken van een bewijs van ontvangst aan de verdachte;
- Het storten van het inbeslaggenomen geld op de bankrekening van de Griffie;
- Het opmaken van een proces-verbaal van storting van het inbeslaggenomen geld.

De Raad is van oordeel dat de beschreven, niet geformaliseerde, procedures door het personeel van het BFO voldoende waarborg boden tegen risico's. De respondenten waren niet eensluidend ten aanzien het aantal aanwezige personeelsleden bij het tellen van geld. De personeelsleden van het BFO stelden dat twee personeelsleden die het beslag hadden gelegd aanwezig moesten zijn bij overname van het geld. De respondenten van de andere bureaus stelden daartegenover dat één personeelslid afdoende was. Het concept document van het BFO behelst een regeling hieromtrent. Daarin werd echter niet de eis gesteld dat twee van de beslagleggers aanwezig moesten zijn bij het tellen van geld. De Raad is van oordeel dat de beschreven procedure voldoende veilig is en dat de aanwezigheid van één personeelslid van een ander bureau afdoende is. De Raad is van oordeel dat de beschreven procedures van het BFO door de verantwoordelijke autoriteiten, het OM en de leiding van het KPC, moeten worden bekrachtigd.

Volgens de respondenten van het BFO bestonden er twee andere concept richtlijnen die respectievelijk door Ernst & Young en het OM werden ontworpen. Ondanks verzoeken heeft de Raad dit concept-documenten niet ontvangen. De Raad kan derhalve het bestaan van deze documenten niet bevestigen.

Uit onderzoek van de Raad is gebleken dat de diensten BNB, voormalig BVC eigen interne, onbeschreven, procedures hanteerden bij het beheer van inbeslaggenomen goederen. De Raad is van oordeel dat de procedures die binnen het BNB gehanteerd werden transparant en risico verlagend waren. De Raad is tevens van oordeel dat het traject bij het BVC was opgestart om procedures voor de inbeslagname van voer- en vaartuigen vast te leggen moet worden voortgezet.

Het TFO handelde volgens een intern opgesteld concept-protocol. Daarnaast was het TFO volgens de respondenten bezig met het opstellen van andere richtlijnen. De Raad constateerde dat het Protocol voldoende bepalingen bevat ten aanzien van de administratieve afhandeling en de aanneming van aangeleverde wapens, onderdelen en munitie. De Raad is echter van oordeel dat ten aanzien van de opslag en bewaarcondities nadere invulling geboden is.

De Raad is van oordeel dat conform de wet (zie artikel 13 van het Landsbesluit) het initiatief tot vernietiging bij de opsporingsambtenaar ligt. Hierboven concludeerde de Raad dat in strijd met de wettelijke bepaling van artikel 13 van het Landbesluit werd gehandeld. De Raad is tevens van oordeel dat het KPC zich kennelijk onvoldoende inspant om de vernietiging van vuurwapens te bewerkstelligen.

Tot slot constateerde de Raad dat het bestaande concept protocol nimmer door de leiding van het KPC was bekrachtigd. De Raad acht het noodzakelijk dat een dergelijke bekrachtiging door de leiding als eind verantwoordelijke plaatsvindt.

De Raad concludeert dat in het kader van het beheer van inbeslaggenomen goederen op een aantal uitzonderingen na niet wordt voldaan aan de wettelijke regelingen. De Raad concludeert ook dat de kennis van het personeel over de interne procedures die gehanteerd worden, ondanks dat die niet formeel zijn bekrachtigd, voldoende is.

7.2. De bewaring

Voor wat betreft de bewaring van voer - en vaartuigen is de Raad van oordeel dat het systeem deficiënt was. Zoals hierboven vermeld was de beveiliging van het politieterrein niet optimaal. De Raad constateerde tijdens een aanschouwing dat bij de ingangspoort gevestigd aan de Winston Churchillweg een portiershuisje was gebouwd die door beampten belast met de beveiliging werd bemand. Wegens de omvang van het terrein werd een degelijke controle belet. De Raad constateerde dat onbevoegden zich bij verschillende gelegenheden toegang tot het terrein hebben verschaft waarbij voertuigen of onderdelen werden gestolen.

De Raad constateerde ook dat geen structuur was in de huidige manier waarop inbeslaggenomen voer – en vaartuigen op het politieterrein waren geplaatst. Er was geen speciale afgebakende en overdekte plek aangewezen voor de plaatsing van voer – en vaartuigen. Voer- en vaartuigen werden over het hele terrein geplaatst en waren blootgesteld aan weersomstandigheden. De Raad is van oordeel gezien de omvang van het terrein dat er voldoende ruimte beschikbaar was om een geschikte (half)afgesloten en overdekte ruimte te bouwen.

7.3. De Registratie

De Raad is van oordeel dat de registratie van inbeslaggenomen drugs (BNB), geld (BFO) en vuurwapens (TFO) optimaal werd uitgevoerd. De Raad constateerde dat een aantal van de betrokken afdelingen afzonderlijke registratie bijhielden van verschillende processen die uitgevoerd werden. Zo wordt bijvoorbeeld bij het BNB afzonderlijke registratie bijgehouden van laboratorium onderzoeken, van vernietigde drugs en opgeslagen drugs in de kluis. De Raad constateerde ook dat verschillende vormen van registratie werden gehanteerd door het BNB, het BFO en het TFO met name door middel van formulieren, cahiers, computerprogramma's en fotografische vastlegging. De gehanteerde vormen waren door het personeel zelf ontworpen. Tevens constateerde de Raad dat de computerregistraties niet op het netwerksysteem van het KPC plaatsvonden. De Raad

juicht het initiatief toe dat door het personeel was genomen om degelijke registratie bij te houden. De Raad acht het echter aanbevelenswaardig dat deze registratievormen de goedkeuring van de leiding van het KPC genieten.

De Raad constateerde uit haar onderzoek dat de registratie van voer - en vaartuigen bij het KPC niet optimaal plaatsvond. Een project dat bij het BVC werd gestart waarbij de registratie door middel van een label, computer en fotografische vastlegging zou plaatsvinden werd gestopt. Er werd gekozen om de registratie bij het portiershuisje van het politieterrein bij de ingangspoort te Winston Churchillweg te laten plaatsvinden. Bij een aanschouwing van de Raad in het portiershuisje bleek dat in het portiershuisje een computer was geïnstalleerd waarin registraties van voertuigen konden plaatsvinden. De registraties moesten in een speciaal ontworpen module van het ActPol systeem van het KPC plaatsvinden. De Raad constateerde echter dat het dienstdoende personeel geen toegang had tot de module waar registraties moesten plaatsvinden. Ook constateerde de Raad dat geen recente registraties in het systeem waren opgenomen. Uit interviews is de Raad gebleken dat voer – en vaartuigen op het terrein werden geplaatst door politieambtenaren zonder dat mededeling werd gedaan aan het beveiligingspersoneel bij het portiershuisje. De Raad is van oordeel dat de leiding van het KPC ervoor moet zorgen dat duidelijke afspraken hieromtrent worden vastgesteld. De Raad is ook van oordeel dat naast de registratie bij het portiershuisje het initiatief van het BVC, met name het voorzien van de voer – en vaartuigen van een label en de fotografische vastlegging, transparant is.

De Raad concludeert dat de registratie van drugs, geld en vuurwapen, ondanks niet gecentraliseerd door het invoeren op een netwerksysteem en niet conform richtlijnen van de leiding van het KPC, inzichtelijk was. De Raad ziet echter risico's hieraan verbonden doordat geen back-up systeem wordt gehanteerd. De Raad concludeert dat de registratie van voer – en vaartuigen niet transparant is.

7.4. Het toezicht

De Raad constateerde dat er geen sprake was van degelijk toezicht noch door het OM noch door de leiding van het KPC op het beheer van inbeslaggenomen risicovolle goederen. Ten aanzien van het OM constateerde de Raad dat een functionaris van het OM betrokken werd bij vernietiging van drugs. Volgens respondenten werden door het OM en een personeelslid van de inspectie volksgezondheid zelfs steekproefsgewijs bepaalde controles uitgevoerd. De Raad acht deze vorm van toezicht bij de vernietiging van drugs door het OM als positief. Van andere (structurele)vormen van toezicht door het OM is de Raad echter niet gebleken. Van een structurele vorm van toezicht door het OM op de registratie en opslag van inbeslaggenomen voer – en vaartuigen, geld en

vuurwapens is de Raad ook niet gebleken. Het is de Raad evenmin gebleken dat door de leiding van het KPC enige vorm van toezicht werd gehouden. De Raad constateerde dat op incidentele basis overzichten door de leiding van het KPC of het OM werden opgevraagd. Volgens het BFO wordt jaarlijks een overzicht naar het management team van het KPC opgestuurd. De Raad is van oordeel dat het toezicht door het OM en of de leiding van het KPC aangescherpt moet worden. Het vorenstaande acht de Raad essentieel om de betrokken functionarissen scherp te houden en om risico's zoals de mogelijke verdwijning van risicovolle inbeslaggenomen goederen te beperken.

Aanbevelingen

Algemeen

1. Draag zorg voor de formalisering en bekendmaking van de 'Aanwijzing Beslag' met aanvullingen ten aanzien van het beheer van risicovolle goederen;
2. Draag zorg voor afzonderlijke bekrachtiging van de procedures beschreven door het BFO of opname van deze in de 'Aanwijzing Beslag'.
3. Draag zorg voor een geschikte plaats ten behoeve van de Griffie voor de berging van risicovolle inbeslaggenomen voorwerpen;
4. Draag zorg voor een degelijke omheining van het politieterrein en of een (half)afgesloten, beveiligde en overdekte ruimte om voer – en vaartuigen te plaatsen;
5. Draag zorg voor een adequate, beveiligde ruimte voor de berging van vuurwapens en munitie;
6. Draag zorg om voldoende middelen ter beschikking te stellen voor het vergoeden van een taxateur.

Ten aanzien van het OM

1. Draag zorg voor een spoedige beslissing over de teruggave, de vervreemding, de vernietiging, de prijsgeve of aanwenden tot een ander doel van risicovolle inbeslaggenomen voorwerpen;
2. Draag zorg voor een degelijk toezicht door aanschouwing van opgeslagen risicovolle inbeslaggenomen voorwerpen.

Ten aanzien van het KPC

1. Draag zorg voor een degelijke registratie door middel van een label met registratie gegevens van inbeslaggenomen voer – en vaartuigen;

2. Draag zorg dat de opsporingsambtenaren zich onverwijld in verbinding stellen met het openbaar ministerie met het verzoek tot het verlenen van een machtiging tot vernietiging vervreemding, prijsgeving of bestemming tot een ander doel dan het onderzoek;
3. Draag zorg dat de schatting namens de bewaarder of, na overleg met de bewaarder, door de opsporingsambtenaar, voor de bedragen onder tweeduizend gulden, geschied;
4. Draag zorg voor een degelijke uitvoering van de registratie van voer- en vaartuigen bij de ingangspoort van het politieterrein te Winston Churchillweg;
5. Draag zorg dat het initiatief van het BVC ten aanzien van de registratie van voer – en vaartuigen door middel van fotografische vastlegging wordt voortgezet;
6. Draag zorg voor een degelijk toezicht van risicovolle inbeslaggenomen goederen door middel aanschouwing en raadplegen van registratiesystemen;
7. Draag zorg voor concrete afspraken (protocollen) met externe partners in het kader van vernietiging van inbeslaggenomen voorwerpen;
8. Draag zorg voor een degelijke vermelding van vuurwapens die achtergehouden worden door het TFO voor bestemming tot een ander doel in het proces-verbaal;
9. Draag zorg dat registratie in het computersysteem in het portiershuisje van het politieterrein te Rio-Canario mogelijk is.

BIJLAGE I: Toetsingskader

Toetsingskader

Onderwerp:

1. 'Beheer van risicovolle inbeslaggenomen goederen in Curaçao'.

AANLEIDING

De politie neemt regelmatig goederen in beslag. In Sint Maarten wordt een inspectie gedaan van inbeslaggenomen goederen in zijn algemeen en in Curaçao van inbeslaggenomen risicovolle goederen zoals (vals) geld, drugs, vuurwapens en munitie en voertuigen. Inbeslaggenomen geld, verdovende middelen, voertuigen maar ook vuurwapens kunnen grote belangen vertegenwoordigen. Het maatschappelijke gevaar van wapens en drugs, de belangstelling voor het bezit ervan en het economisch belang van deze goederen vergen een alertheid en zorgvuldigheid, eenmaal dat zij onder het beheer van de justitie zijn, om het buiten het verkeer en de beschikking van derden te houden. Het beheer moet zodanig ingericht zijn dat de inbeslaggenomen goederen geen schade meer kunnen aanrichten aan de samenleving.

Verder is het van belang dat inbeslaggenomen goederen op de juiste wijze worden bewaard en in voorkomend geval vernietigd, als daartoe door de rechter of het OM wordt besloten. Onzorgvuldige procedures voor de afhandeling van dergelijke, waardevolle zaken vormen een integriteitrisico omdat ze een gemakkelijke gelegenheid bieden om die onopgemerkt te laten verdwijnen. Twijfel aan de zorgvuldigheid van de afhandeling van inbeslaggenomen risicovolle goederen zoals geld, verdovende middelen en vuurwapens doet afbreuk aan het aanzien en integriteit van de politie en het OM in zijn algemeen, zelfs als later blijkt dat die twijfel ongegrond is. Ook kan hierdoor de zorgvuldigheid van het strafproces ter discussie komen te staan. Omdat zorgvuldigheid bij de uitvoering van dit proces raakt aan de integriteit van de betrokken organisaties en medewerkers, is het van belang dat duidelijk is wat er van hen wordt verwacht.

2. De centrale vraag

Wat is de procedure met betrekking tot het beheer van inbeslaggenomen risicovolle goederen en in hoeverre is de veiligheid en transparantie van het beheer van deze goederen geborgd?

3. De deelvragen

De deelvragen hiervoor zijn:

- Worden de van toepassing zijnde wet en regelgeving nageleefd?
- Is het voor de werkvloer helder wat concreet van hen wordt verwacht?
- Wordt er controle uitgevoerd door zowel door de politieleidinggevenden als ook het OM?
- Op welke wijze vindt de bewaring van inbeslaggenomen risicovolle goederen plaats en is (zijn) de ruimte(s) die daarvoor word(t)(en) gebruikt geschikt?
- Op welke wijze vindt de registratie van inbeslaggenomen risicovolle goederen plaats?
- Zijn er risico's in het huidige systeem van het beheer van inbeslaggenomen risicovolle goederen?

4. De aspecten van het toetsingskader

De aspecten die betrekking hebben op het beheer van risicovolle inbeslaggenomen goederen en die in dit onderzoek deel uitmaken van het toetsingskader zijn het volgende:

- a. Bewaring van risicovolle inbeslaggenomen goederen op een geschikte locatie;
- b. Inzichtelijke registratie;
- c. Kennis van het personeel van procedures en wetgeving;
- d. Controle door de leidinggevenden.

Aspecten	Criteria	Indicatoren/normen
Geschikte bergplaats	De bewaring van risicovolle inbeslaggenomen goederen moet degelijk geschieden. Deze goederen moeten traceerbaar zijn in de bewaarplaats?, veilig worden gesteld en in een geschikte plaats worden opgeborgen. Het nodige toezicht moet worden uitgeoefend.	Er is een geschikte plaats bij de politie voor de bewaring van risicovolle goederen; Het geld wordt gestort in de consignatiekas of er is een specifieke rekening voorhanden. Er is voldoende ruimte hiervoor beschikbaar. Er is een bewaarder bij de politie benoemd die toezicht houdt; De beveiliging van de plaats is op peil; Er wordt voldoende middelen ter beschikking gesteld voor onderhoud van de bewaarplaats(en); Er is voldoende personeel om een degelijk beheer te garanderen; In openlucht bewaarde goederen worden voldoende beveiligd door personen en camera;

<p>Registratie</p>	<p>Er vindt degelijke registratie plaats van risicovolle inbeslaggenomen goederen.</p>	<p>Er is een computer programma bij het OM of politie? waarin de registratie kan worden ingevoerd; Gegevens m.b.t. de inbeslaggenomen goederen kunnen vanuit dit systeem worden opgeslagen; Er zijn procedures met betrekking tot de registratie; Er wordt gewerkt met autorisaties. Er zijn invulformulieren voor de registratie; De goederen worden gelabeld; De goederen worden verpakt (omslag), of een strook aan gehecht of gewaarmerkt; Er is een cahier waarin deze goederen worden bijgehouden; de bewaarder houdt een register bij. Er staat vast welke goederen bij de politie danwel bij het OM (Griffie) liggen; Er kan worden achterhaald of bepaalde goederen verbeurd zijn verklaard/vernietigd, teruggegeven zijn Er is ook een wijze van registratie labelen etc. van in openlucht bewaarde goederen; Er is op elk moment na te gaan wie welke handeling met welk goed heeft verricht, waar het goed zich bevindt en de hoeveelheid staat vast.</p>
<p>Kennis van het personeel</p>	<p>Het personeel moet voldoende kennis hebben van de wet- en regelgeving met betrekking tot de afhandeling (registratie, bewaring) van inbeslaggenomen goederen Interne richtlijnen met</p>	<p>Personeel draagt kennis van de bepalingen van de wetgevingen m.b.t. de inbeslagname in het WvSv en Landbesluit ham inzake de bewaring van inbeslaggenomen voorwerpen; Het personeel draagt kennis van het bestaan van interne richtlijnen van het KPC waarin de procedures zijn beschreven; Het personeel is bekend met de</p>

	processen moeten bekend en beschikbaar zijn. Structuur voor de opberging, wijze en plaats moet bekend zijn.	wijze/plaats van bewaring van inbeslaggenomen goederen; Het personeel is bekend met de inhoud van (bestaande) procedure (s) met betrekking tot de wijze van registratie van inbeslaggenomen voorwerpen; Het personeel is bekend met de procedures i.v.m. deponering van inbeslaggenomen goederen; Het personeel is bekend met de procedures van schriftelijke vastlegging van inbeslaggenomen goederen; Het personeel is bekend met de procedures met betrekking tot vernietiging van risicovolle goederen.
Controle	Er moet controle/toezicht worden uitgeoefend door HovJ en de OvJ op de ingevoerde gegevens, afhandelingsproces, schriftelijke vastlegging van het inbeslaggenomen goed. De Officier van Justitie moet op de hoogte worden gebracht van het proces.	De hulpofficieren van justitie beoordelen het beslag. De Hulpofficieren van justitie zijn nauw betrokken en controleren de registratie; De hulpofficieren van justitie controleren de processen-verbaal ivm de schriftelijke vastlegging van inbeslaggenomen goederen; Er is een proces om te controleren waar goederen gedeponeerd/bewaard zijn ; De OvJ houdt ook toezicht door informatie verstrekt door de HovJ; De OvJ controleert of deze goederen zijn gedeponeerd of heeft zicht op het proces; Er wordt inventaris gehouden door betrokken autoriteiten over het bestand van inbeslaggenomen goederen/vernietigd/verbeurd verklaarde goederen; Er vindt rapportage hiervan aan de Hoofd OvJ en de PG plaats; Het personeel krijgt sturing in de afhandeling van inbeslaggenomen

		goederen.
Risico's	Er zijn verschillende maatregelen genomen om de risico's te vermijden dat risicovolle inbeslaggenomen goederen verloren/tenietgaan.	Er is alleen een plaats of een plaats binnen de afdeling waar goederen worden bewaard; Er is bij de politie een beheerder van de goederen aangewezen. Er is een minimaal aantal personen dat toegang/beschikking hebben tot de bewaarplaats en de goederen; Goederen worden onderhouden; Er zijn veiligheidsmaatregelen getroffen mbt afhandeling van risicovolle goederen.

Naast de hierboven schematisch weergegeven aspecten, criteria en indicatoren/normen wordt als toetsingskader de wettelijke regels en richtlijnen gebruikt.

1. (Wettelijk) toetsingskader:

2. Wetboek van Strafvordering voor Curaçao;

3. Lbham inzake de bewaring van inbeslaggenomen voorwerpen;

4. Interne richtlijnen (politieorders).

Artikel 141 WvSv Idem art. 3 Lbham

1 Inbeslaggenomen voorwerpen worden zoveel mogelijk gesloten en verzegeld in een omslag met vermelding waarop een mededeling van de dag van de inbeslagneming en een vermelding van degene bij wie zij zijn inbeslaggenomen, met een korte opgave van de inhoud, wordt gesteld en ondertekend. Indien de voorwerpen niet geschikt zijn om in een omslag te worden gesloten, wordt daaraan een strook gehecht, waarop gelijke mededeling en vermelding met een korte aanduiding van het voorwerp wordt gesteld en ondertekend. Kan aan een of ander niet worden voldaan, dan worden de voorwerpen zoveel mogelijk gewaarmerkt. Zoveel mogelijk wordt aan degene bij wie zij zijn inbeslaggenomen, een bewijs van ontvangst afgegeven.

2. De inbeslaggenomen voorwerpen worden, zodra het belang van het onderzoek het toelaat, gesteld onder de hoede van een bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, aangewezen bewaarder.

Artikel 142 WvSv

1. De voorwerpen worden niet vervreemd, vernietigd, prijsgegeven of tot een ander doel dan het onderzoek bestemd, tenzij na verkregen machtiging.

2. Indien de voorwerpen niet geschikt zijn voor opslag, of dit hoogst ongewenst wordt geacht, kan de machtiging door het openbaar ministerie worden verleend aan de

bewaarder, dan wel aan de ambtenaar die de voorwerpen in afwachting van hun vervoer naar de bewaarder onder zich heeft.

3. Indien de voorwerpen niet geschikt zijn voor opslag gedurende langere tijd, of dit hoogst ongewenst wordt geacht, kan het gerecht in feitelijke aanleg waarvoor de zaak wordt vervolgd of anders het laatst werd vervolgd, op de vordering van het openbaar ministerie, de machtiging aan de bewaarder verlenen.

4. Dit artikel blijft, voor zover teruggave van voorwerpen in de zin van artikel 144 mogelijk is, buiten toepassing, behoudens in het geval dat de rechthebbende afstand heeft gedaan.

5. Gelden en geldswaarden worden gestort in de consignatiekas dan wel op een daartoe bestemde rekening van het Land.

Artikel 143 WvSv

Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, worden regels gesteld omtrent de wijze, waarop de inbeslaggenomen voorwerpen worden bewaard en ter beschikking van het onderzoek gehouden, dan wel, ingevolge artikel 142, worden vervreemd, vernietigd, prijsgegeven of tot een ander doel dan het onderzoek bestemd.

Artikel 2 Lbham

1. Als bewaarder, bedoeld in artikel 141, tweede lid, van het wetboek, wordt aangewezen de griffier van het gerecht in eerste aanleg, onderscheidenlijk degenen die door deze als zijn vervanger zijn aangewezen op elk der eilanden Bonaire, Saba, Sint Eustatius en Sint Maarten.

2. De bewaring van een inbeslaggenomen voorwerp door de bewaarder vindt plaats bij de griffie van het gerecht waar de zaak wordt vervolgd of vermoedelijk zal worden vervolgd.

§ 3. Inbewaringneming

Artikel 3 Lbham

1. Een inbeslaggenomen voorwerp wordt zoveel mogelijk gesloten en verzegeld in een omslag waarop een mededeling van de dag van inbeslagneming en een vermelding van degene bij wie het is inbeslaggenomen, met een korte opgave van de inhoud, wordt gesteld en ondertekend. Indien het voorwerp niet geschikt is om in een omslag te worden gesloten, wordt daaraan een strook gehecht, waarop gelijke mededeling en vermelding met een korte aanduiding van het voorwerp wordt gesteld en ondertekend. Kan aan een of ander niet worden voldaan, dan wordt het voorwerp zoveel mogelijk gewaarmerkt.
2. Aan degene bij wie het voorwerp is inbeslaggenomen, wordt zoveel mogelijk een bewijs van inbeslagneming verstrekt.
3. Aan degene bij wie het voorwerp is inbeslaggenomen, wordt ten overstaan van een officier of hulpofficier van justitie gevraagd of hij met betrekking tot het voorwerp een verklaring van afstand wil doen.

Artikel 4 Lbham

Een lijst van inbeslaggenomen, niet teruggegeven voorwerpen wordt toegevoegd aan het strafdossier.

Artikel 5 Lbham

De bewaarder houdt een register bij, waarin hij aantekening houdt van:

- a. de naam en hoedanigheid van degene die het inbeslaggenomen voorwerp heeft afgegeven;
- b. de datum van ontvangst van het voorwerp, de aard en herkomst van het voorwerp, alsmede de reden van inbeslagneming;
- c. de plaats waar het voorwerp is opgeslagen;
- d. de datum van afgifte van het voorwerp;
- e. de naam en hoedanigheid van degene, aan wie de bewaarder het voorwerp afgeeft.

Artikel 6 Lbham

De bewaarder geeft een voorwerp niet af dan tegen een door de ontvanger ondertekend bewijs waarin de datum van afgifte, de aard van het voorwerp en de naam en de hoedanigheid van de ontvanger zijn vermeld.

Artikel 8 Lbham

1. De bewaarder draagt er zorg voor dat een inbeslaggenomen voorwerp zodanig wordt opgeslagen, dat het steeds met het minst mogelijke oponthoud voor het onderzoek ter beschikking kan worden gesteld.
2. De bewaarder of de ambtenaar die het voorwerp onder zich heeft, neemt de nodige maatregelen tegen beschadiging, waardevermindering en ontvreemding van het voorwerp en het ontstaan van gevaar voor personen en goederen door dit voorwerp.
3. Bij gevaar van besmetting door een voorwerp worden, in opdracht van de Directeur van het Departement van Volksgezondheid en Milieuhygiëne, zo spoedig mogelijk maatregelen genomen.

Artikel 9 Lbham

1. Indien een inbeslaggenomen voorwerp om bijzondere redenen niet kan worden opgeslagen bij de bewaarder is deze bevoegd, na overleg met het openbaar ministerie, het voorwerp op een andere geschikte plaats in bewaring te geven. De bewaarder kan aanwijzingen geven met betrekking tot de wijze waarop het voorwerp wordt bewaard.

2. Gelden en geldswaarden worden zo spoedig mogelijk gestort in de consignatiekas dan wel op een daartoe bestemde rekening van het Land.
3. In geval van opslag van voorwerpen in een ruimte in beheer bij een ander dan de bewaarder, doch niet zijnde een overheidsinstelling, kan de officier van justitie voor de bewaring een vergoeding toekennen.

Artikel 10 Lbham

1. Onder de voorwerpen bedoeld in artikel 142, tweede lid van het wetboek, die niet geschikt zijn voor opslag of waarvan opslag hoogst ongewenst wordt geacht, zijn in ieder geval begrepen:
 - a. middelen als bedoeld in de artikelen 3 en 4 van **de Opiumlandverordening** 1960;
 - b. autowrakken;
 - c. gevaarlijke stoffen, preparaten en afvalstoffen;
 - d. voor bederf vatbare dode dieren en gedeelten van dode dieren;
 - e. aan bederf onderhevige voedingsmiddelen en dranken;
 - f. geneesmiddelen en bestrijdingsmiddelen;
 - g. vuurwerk en andere snel ontvlambare stoffen;
 - h. Onder de voorwerpen, bedoeld in artikel 142, derde lid, van het wetboek, die niet geschikt zijn voor opslag gedurende langere tijd, of wanneer dit hoogst ongewenst wordt geacht, zijn in ieder geval begrepen:
 - a. voorwerpen waarvan de kosten van de bewaring niet in een redelijke verhouding staan tot hun waarde;
 - b. voorwerpen die vervangbaar zijn en waarvan de tegenwaarde op eenvoudige wijze kan worden bepaald.

Artikel 11 Lbham

Ten aanzien van inbeslaggenomen levende dieren overlegt de bewaarder zo spoedig mogelijk met het openbaar ministerie over hetzij een passende wijze van bewaring, hetzij een machtiging tot prijsgeving of vervreemding om niet of om baat.

Artikel 12 Lbham

1. De bewaring, het onderhoud en de teruggave van een inbeslaggenomen voorwerp of de opbrengst daarvan geschiedt zonder kosten voor degene bij wie het voorwerp werd inbeslaggenomen en voor degene aan wie het moet worden teruggegeven.
2. Niettemin mogen de werkelijke kosten van opslag en onderhoud aan de rechthebbende in rekening worden gebracht vanaf de tiende dag na die, waarop de last tot teruggave werd gegeven, doch alleen voor de periode waarin buiten de schuld van de bewaarder niet aan die last kon worden voldaan.

3. In het geval van artikel 145, derde lid van het wetboek houdt de bewaarder het voorwerp ter beschikking van de rechthebbende, totdat deze daarop aanspraak maakt, doch niet langer dan zes maanden nadat de last tot teruggave is gegeven dan wel het geven van zodanige last niet mogelijk bleek, onderscheidenlijk sedert de inbeslagneming drie jaren zijn verstreken.
4. Tijdens het beslag afgescheiden natuurlijke vruchten van het inbeslaggenomen voorwerp, alsmede tijdens het beslag opeisbaar geworden burgerlijke vruchten, worden aan de rechthebbende afgegeven tegen betaling van de noodzakelijke kosten gemaakt voor het ontstaan en behoud van die vruchten.

OPMERKING

De normen vastgesteld in het Wetboek van Strafvordering voor Curaçao komen in grote mate overeen met die in het Landsbesluit ham.

Andere normen, interne richtlijnen en politieorders etc. werden ondanks verzoek en rappel niet verzonden.

BIJLAGE II: Vragenlijst

VRAGENLIJST IVM ONDERZOEK 'BEHEER INBESLAGGENOMEN GOEDEREN IN CURAÇAO

Wat is de procedure met betrekking tot het beheer van inbeslaggenomen risicovolle goederen en in hoeverre is de veiligheid ne transparantie van het beheer van deze goederen geborgd?

DEELVRAAG 1	Worden de van toepassing zijnde wet en regelgeving nageleefd?	
A	Welke zijn de toepasselijke wettelijke regels i.v.m. met het beheer inbeslaggenomen goederen?	
B	Benoem de verordeningen en bestaande regels.	
C	Worden inbeslaggenomen goederen conform door de wet wordt gesteld zoveel mogelijk gesloten en verzegeld in een omslag waarop een mededeling van de dag van de inbeslagneming en een vermelding van degene bij wie zij zijn inbeslaggenomen, met een korte opgave van de inhoud en ondertekend?	
	Indien dit niet mogelijk is wordt dan een strook gehecht, waarop gelijke mededeling en vermelding met een korte aanduiding van het voorwerp wordt gesteld en ondertekend?	
	Wordt indien dit niet mogelijk is de voorwerpen zoveel mogelijk gewaarmerkt?	
	Indien nee, waarom wordt het niet gedaan? Wat zijn de knelpunten?	
	Indien ja, hoe geschiet dit?	
	Kan dit aan de hand van een voorbeeld of voorbeelden worden aangetoond?	
D	Conform de wet wordt zodra het belang van het onderzoek het toelaat de inbeslaggenomen goederen onder de hoede van een bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, aangewezen bewaarder. Conform de Lb ham is de	

	bewaarder een Griffier.	
E	Conform de wet worden inbeslaggenomen goederen niet vervreemd, vernietigd, prijsgegeven of tot een ander doel dan het onderzoek bestemd, tenzij na verkregen machtiging	
	Hoe verloopt dit proces?	
	Welke autoriteiten zijn er allemaal bij betrokken?	
F	Conform de wet wordt indien de voorwerpen niet geschikt zijn voor opslag, of dit hoogst ongewenst wordt geacht, kan de machtiging door het openbaar ministerie worden verleend aan de bewaarder, dan wel aan de ambtenaar die de voorwerpen in afwachting van hun vervoer naar de bewaarder onder zich heeft?	
	Hoe verloopt dit proces in de praktijk?	
	Welke autoriteiten zijn er allemaal bij betrokken?	
G	Conform de wet worden deze bepalingen, voor zover teruggave van voorwerpen in de zin van artikel 144 mogelijk is, buiten toepassing, behoudens in het geval dat de rechthebbende afstand heeft gedaan. Hoe verloopt het proces van afstand nemen van het inbeslaggenomen goed in de praktijk? kan dit aan de hand van voorbeelden worden getoond?	
H	Conform de wet wordt aan de degene bij wie het voorwerp is inbeslaggenomen, wordt ten overstaan van een officier of hulpofficier van justitie gevraagd of hij met betrekking tot het voorwerp een verklaring van afstand wil doen.	
	Hoe gebeurt dit in de praktijk?	
	Welke autoriteiten worden erbij betrokken?	
I	Gelden en geldswaarden worden gestort in de consignatiekas dan wel op een daartoe bestemde rekening van het Land	
	Is er een consignatiekas?	
	Zo ja, door wie wordt het beheerd?	
	Indien nee, waarom niet?	

	Indien een landskas, hoe verloopt dit proces?	
J	Zijn er richtlijnen vastgesteld bij het OM en de politie omtrent deze procedure?	
	Indien ja, welke zijn die?	
	Indien nee, waarom niet?	
K	Een lijst van inbeslaggenomen, niet teruggegeven voorwerpen wordt toegevoegd aan het strafdossier	
	Wordt aan dit vereiste voldaan in de praktijk?	
	Indien nee, waarom niet?	
	Indien ja, kan dit worden aangetoond aan de hand van een dossier?	
L	Door de bewaarder moet een register bij, waarin hij aantekening houdt worden bijgehouden.	
	Bestaat zo'n register?	
	Kan dit worden aangetoond?	
	Wat wordt allemaal daarin genoteerd? datum van ontvangst, aard en herkomst van het voorwerp, reden van inbeslagneming, plaats opgeslagen, datum van afgifte voorwerp, naam en hoedanigheid van degene aan wie de bewaarder het voorwerp afgeeft?	
	Kan dit worden aangetoond?	
M	De bewaarder geeft een voorwerp niet af dan tegen een door de ontvanger ondertekend bewijs waarin de datum van afgifte, de aard van het voorwerp en de naam en de hoedanigheid van de ontvanger zijn vermeld	
	Wordt dit als zodanig bijgehouden?	
	Kan dit worden aangetoond?	
N	De bewaarder draagt er zorg voor dat een inbeslaggenomen voorwerp zodanig wordt opgeslagen, dat het steeds met het minst mogelijke oponthoud voor het onderzoek ter beschikking kan worden gesteld.	
	Hoe wordt dit in de praktijk geregeld?	
O	De bewaarder of de ambtenaar die het voorwerp onder zich heeft, neemt de nodige maatregelen tegen beschadiging, waardevermindering en ontvreemding van het voorwerp en	

	het ontstaan van gevaar voor personen en goederen door dit voorwerp.	
	Welke maatregelen zijn er genomen om hierin te voorzien?	
P	Bij gevaar van besmetting door een voorwerp worden, in opdracht van de Directeur van het Departement van Volksgezondheid en Milieuhygiëne, zo spoedig mogelijk maatregelen genomen.	
	Hoe is dit in de praktijk geregeld?	
Q	Indien een inbeslaggenomen voorwerp om bijzondere redenen niet kan worden opgeslagen bij de bewaarder is deze bevoegd, na overleg met het openbaar ministerie, het voorwerp op een andere geschikte plaats in bewaring te geven. De bewaarder kan aanwijzingen geven met betrekking tot de wijze waarop het voorwerp wordt bewaard.	
	Hoe wordt dit in de praktijk geregeld?	
	Bestaan er andere plaatsen waar goederen kunnen worden bewaard?	
	Zo ja, welke zijn die?	
	Indien nee, waarom niet?	
	Welke aanwijzingen zou de bewaarder kunnen worden gegeven?	
	Zijn er richtlijnen met betrekking hierover?	
	Indien ja, kan dit worden aangetoond?	
	Indien nee, waarom niet?	
R	Onder de voorwerpen bedoeld in artikel 142, tweede lid van het wetboek, dat niet geschikt zijn voor opslag of waarvan opslag hoogst ongewenst wordt geacht, zijn in ieder geval begrepen: middelen als bedoeld in de artikelen 3 en 4 van de Opiumlandverordening 1960, autowrakken, gevaarlijke stoffen, preparaten en afvalstoffen, voor bederf vatbare dode dieren en gedeelten van dode dieren, aan bederf onderhevige voedingsmiddelen en dranken, geneesmiddelen en bestrijdingsmiddelen, vuurwerk en andere snel ontvlambare stoffen.	

	Bestaat er een plaats waar deze categorie goederen, ieder afzonderlijk worden ondergebracht?	
	Kan dit worden aangetoond?	
S	Ten aanzien van inbeslaggenomen levende dieren overlegt de bewaarder zo spoedig mogelijk met het openbaar ministerie over hetzij een passende wijze van bewaring, hetzij een machtiging tot prijsgeving of vervreemding om niet of om baat. Hoe wordt dit in de praktijk geregeld?	
	Kan dit worden aangetoond?	
T	De bewaring, het onderhoud en de teruggave van een inbeslaggenomen voorwerp of de opbrengst daarvan geschiedt zonder kosten voor degene bij wie het voorwerp werd inbeslaggenomen en voor degene aan wie het moet worden teruggegeven	
	Hoe gebeurt dit in de praktijk?	
	Zijn er voldoende middelen hiervoor op de begroting?	
	Hoeveel bedraagt dit per jaar?	
U	Niettemin mogen de werkelijke kosten van opslag en onderhoud aan de rechthebbende in rekening worden gebracht vanaf de tiende dag na die, waarop de last tot teruggave werd gegeven, doch alleen voor de periode waarin buiten de schuld van de bewaarder niet aan die last kon worden voldaan.	
	Komt dit voor in de praktijk dat toch bepaalde kosten op de rechthebbende moeten worden verhaald?	
	Indien ja, hoe wordt dit geregeld?	

DEELVRAAG 2	Is het voor de werkvloer helder wat concreet van hen wordt verwacht?	
A	Welke bepalingen moeten worden toegepast bij afhandeling van inbeslaggenomen goederen?	
	Zijn er interne richtlijnen	
B	Wat dient met een inbeslaggenomen goed te worden gedaan tijdens en na het onderzoek?	
	Wordt een bewijs van inbeslaggenomen en teruggave van inbeslaggenomen voorwerpen gemaakt?	
	Wat wordt ermee gedaan?	
	Kan dit worden getoond?	
	Waar worden inbeslaggenomen goederen opgeborgen bij het KPC?	
	Bestaan er richtlijnen hiervoor?	
	Waar moet het inbeslaggenomen goed worden gedeponerd?	
	Welke procedures bestaan er hiervoor?	
	Bestaan er richtlijnen hiervoor?	
	Door wie wordt dit uitgevoerd?	
	Wat is de rol van de hulpofficier en de officier van justitie hierin?	
	Zijn er materialen/middelen hiervoor beschikbaar?	
	Kan dit worden aangetoond?	
	Wat zijn de bepalingen met betrekking tot gebruik van deze middelen?	
	Zijn er interne richtlijnen hiervoor?	
C	Welke procedures, welke bepalingen worden gehanteerd met betrekking tot de schriftelijke vastlegging en vermelding in het dossier?	
	Wordt er een lijst van inbeslaggenomen goederen bij het dossier gevoegd?	
	Kan dit worden aangetoond?	
	Hoe worden de registratie van inbeslaggenomen goederen binnen het KPC afgehandeld?	
	Bestaan er procedures en richtlijnen hiervoor?	

DEELVRAAG 3	Wordt er controle uitgevoerd door zowel door de politieleidinggevenden als ook het OM?	
	In welke mate is de Hulpofficier van Justitie betrokken bij de sturing van het proces van inbeslagname?	
	Op welke wijze houdt hij toezicht op de wijze waarop het procedure van inbeslagname verloopt?	
	Op welke wijze en in welke mate houdt deze functionaris toezicht op de registratie?	
	Op welke wijze houdt deze functionaris toezicht op de opberging?	
	Is de HovJ betrokken bij het proces van deponering?	
	Hoe wordt gecontroleerd op de deponering daadwerkelijk heeft plaatsgevonden?	
	Hoe houdt de HovJ toezicht op de wijze van schriftelijke vastlegging?	
	Bestaan er richtlijnen hiervoor?	
	Wordt er periodiek inventaris gehouden van bij de politie/ of betrokken afdeling opgeborgen inbeslaggenomen goederen?	
	Indien nee, waarom niet?	
	Indien ja, vindt er hiervan een rapportage plaats aan de OvJ eventueel de leiding?	
	Kan dit worden getoond?	
	Hebben de Officier en de hulpofficier van justitie zicht op goederen die verbeurd, vernietigd, teruggegeven zijn?	
	Op welke wijze gebeurt dit?	
	In welke mate is de Officier van Justitie bij deze processen betrokken?	

DEELVRAAG 4	Op welke wijze vindt de bewaring van inbeslaggenomen risicovolle goederen plaats en is (zijn) de ruimte(s) die daarvoor word(t)(en) gebruikt geschikt?	
	Waar worden de goederen bij het KPC tijdens het onderzoek opgeborgen? Wapen, drugs, geld, voer en vaartuigen.	
	Is er een centrale of een decentrale plaats voor deze goederen?	
	Zijn er eisen gesteld waaraan deze plaats(en) moeten voldoen?	
	Indien ja, welke zijn die?	
	Indien niet, waarom niet?	
	Op welke wijze worden deze plaats(en) beveiligd?	
	Zijn er personen intern bij het KPC als bewaarder aangewezen?	
	Welke functionaris(sen) zijn hiertoe aangewezen?	
	Indien niet, waarom niet?	
	Zijn er risico's hieraan verbonden?	
	Welke maatregelen zijn er genomen om te voorkomen dat anderen dan aangewezen interne bewaarders toegang hebben tot de goederen?	
	Hoe is de status van onderhoud van deze plaatsen?	
	Worden er voldoende middelen ter beschikking gesteld om deze plaats(en) te onderhouden?	
	Indien ja, hoeveel bedraagt dit?	
	Indien niet, hoeveel is gereserveerd?	
	Worden er goederen buiten (openlucht) bewaard, bijvoorbeeld voer en vaartuigen en anderen?	
	Hoe is de status van deze plaats?	
	Voldoet deze aan de verwachting met betrekking tot de veiligheid?	
	Indien niet, welke maatregelen worden er genomen om risico's te beperken?	
	Indien niet, zijn er specifieke plannen om dit te verbeteren?	
	Zijn er middelen hiervoor beschikbaar gesteld?	
	In welke mate hebben derden, niet betrokken ambtenaren danwel burgers toegang tot deze plaats?	

DEELVRAAG 5	Op welke wijze vindt de registratie van inbeslaggenomen risicovolle goederen plaats?	
	Is er een speciaal voor de registratie van inbeslaggenomen goederen ontwikkeld computer programma waaruit informatie en bijzonderheden van het goed kan worden getraceerd?	
	Indien, nee waarom niet?	
	Indien, ja in welke mate kunnen specifieke informatie m.b.t. tot een goed worden geproduceerd? Is er een registratienummer, in welke mate wordt het goed omschreven, wordt het goed gefotografeerd, etc.	
	Zijn er procedures, interne richtlijnen m.b.t. de wijze van registratie, controle etc. ontwikkeld?	
	Worden er naast de digitale registratie ander vormen gehanteerd voor de herkenbaar/traceerbaar van goederen? (een cahier).	
	Is het gemakkelijk om de plaats waar een goed is opgeborgen na te gaan, bij de politie of bij griffie?	
	Hoe verloopt deze procedure in de praktijk?	
	Op welke wijze wordt de herkenbaarheid van de goederen bewerkstelligd (label, verpakking etc.).	
	Welke functionaris houdt toezicht hierop?	
	Is de status van deze goederen makkelijk via de registratie systeem te achterhalen, met verbeurd verklaarde goederen, vernietigde goederen, tergegeven goederen?	
	Hoe vindt de registratie van in openlucht bewaarde goederen plaats?	
	Worden deze goederen ook gelabeld etc?	
	Kan door middel de registratie het verloop/afhandlingsprocedures of wijzigingen met betrekking tot het goed worden gevolgd? Bijvoorbeeld wapens die aan andere collega's tijdelijk moeten worden overgegeven voor bepaalde specifieke onderzoeken (TOD) of vermindering van gewicht bij het testen van	

	drugs etc.	
--	------------	--

DEELVRAAG 6	Zijn er risico's in het huidig systeem van het beheer van inbeslaggenomen risicovolle goederen?	
	Zijn er risico's dat goederen onder de hoede van justitie kunnen worden gestolen?	
	Is er voldoende beveiliging bij de bergplaatsen? Alarm, dak, raam, op temperatuur, sleutels (hoeveel en bij wie)	
	Wordt er een minimaal aantal functionaris die toegang tot de bergplaatsen hebben aangewezen?	
	Wat is het verschil in risico door het hanteren van een centrale of decentrale bergplaats? Kunnen de voordelen en nadelen voor de centrale en decentrale bewaring worden benoemd?	
	Zijn er risico's voor het tenietgaan, waardevermindering van goederen?	
	Worden de goederen onderhouden?	
	Op welke wijze geschiedt dit?	
	Zijn er voldoende middelen hiervoor beschikbaar?	
	Indien ja, hoeveel is deze?	
	Indien niet, hoeveel wordt er beschikking gesteld en wat moet het eigenlijke bedrag zijn?	
	Hoe vaak, in welke mate worden goederen verplaats?	
	Wordt bij de bewaring de vier of zes ogen principe gehanteerd? Wordt dit gedaan door 2 of 3 personen?	

BIJLAGE III: Lijst van geïnterviewde afdelingen

LIJST VAN GEINTERVIEWDE AFDELINGEN

	Bureau	Aantal personen
1.	Bureau Narco Bestrijding	Drie personen
2.	Bureau Verkeerscriminaliteit (voormalig)	Eén persoon
3.	Dienst Georganiseerde Criminaliteit	Twee personen
4.	Bureau Financieel Onderzoeken	Drie personen
5.	Bureau Lokaal Ernstige Criminaliteit	Drie personen
6.	Bureau Roofovervallen Bestrijding	Drie personen
7.	Team Forensische onderzoeken	Twee personen
8.	Wijkteam Punda	Eén persoon